

การศึกษาแนวทางการเพิ่มความสามารถ ทางการแข่งขันทางการค้าสินค้าผลไม้ในตลาดจีน

กอนนโยบายการสร้างความเข้มแข็งทางการค้า

□ บทนำ

ขนาดของตลาด (Market Size) สินค้าผลไม้¹ ปี 2565 (ค.ศ. 2022) ทั่วโลก มีปริมาณรวม (Total Volume)² 544,689.9 พันตัน ขยายตัวร้อยละ 4.5 จากปีก่อนหน้า ส่วนในปี 2566 (ค.ศ. 2023) คาดการณ์ว่า จะมีปริมาณรวม 569,606.3 พันตัน โดยคิดเป็นอัตราการขยายตัวร้อยละ 4.6 เมื่อพิจารณาในด้านมูลค่าค้าปลีก (Retail Value RSP) ปี 2565 (ค.ศ. 2022) พบว่า ประเทศที่มีมูลค่าตลาดค้าปลีกผลไม้สูงที่สุด 5 อันดับแรก คือ (1) จีน มูลค่า 180,415.0 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 13.2 จากปีก่อนหน้า (2) สหรัฐอเมริกา มูลค่า 73,856.6 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 10.2 จากปีก่อนหน้า (3) อินเดีย มูลค่า 68,450.9 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 12.9 จากปีก่อนหน้า (4) ตุรกี 57,982.4 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 80.3 จากปีก่อนหน้า และ (5) อียิปต์ 31,160.5 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 20.5 จากปีก่อนหน้า สำหรับไทยมีมูลค่าค้าปลีกผลไม้ อยู่ในอันดับที่ 19 คิดเป็นมูลค่า 7,135.0 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 8.4 จากปีก่อนหน้า (ที่มา: Euromonitor International)

ตารางที่ 1 ขนาดของตลาดสินค้าผลไม้ ตามมูลค่าค้าปลีก (Retail Value RSP) (หน่วย: ล้านเหรียญสหรัฐ) และ ปริมาณ (Total Volume) (หน่วย: พันตัน)

ประเทศ (เรียงลำดับตาม มูลค่าค้าปลีก)	2563		2564		2565		2566*		2567*	
	มูลค่า ค้าปลีก	ปริมาณ	มูลค่า ค้าปลีก	ปริมาณ	มูลค่า ค้าปลีก	ปริมาณ	มูลค่า ค้าปลีก	ปริมาณ	มูลค่า ค้าปลีก	ปริมาณ
โลก	-	493,447.8	-	521,222.0	-	544,689.9	-	569,606.3	-	595,600.6
1. จีน	159,515.7	128,608.1	159,342.2	134,138.3	180,415.0	135,211.4	184,196.7	139,578.7	195,981.9	143,996.9
2. สหรัฐฯ	62,516.2	19,004.9	66,994.3	19,899.7	73,856.6	20,447.0	80,139.4	21,005.4	85,285.9	21,476.1
3. อินเดีย	53,258.8	112,133.4	60,609.9	122,246.9	68,450.9	132,357.9	76,929.1	143,234.4	86,535.4	154,781.2
4. ตุรกี	28,743.3	13,349.6	32,157.8	13,451.1	57,982.4	14,566.4	82,300.4	15,142.2	106,927.5	15,691.3
5. อียิปต์	22,545.0	11,996.4	25,859.3	13,111.2	31,160.5	14,858.5	36,482.0	16,131.9	41,572.4	17,378.8
6. บราซิล	22,388.0	18,383.9	24,974.9	18,365.7	28,385.0	18,351.5	31,428.7	18,554.3	34,374.2	18,878.6
7. รัสเซีย	16,908.1	6,958.8	17,646.8	7,157.2	20,622.7	6,938.3	22,863.3	6,845.1	25,821.0	7,058.7
8. อิตาลี	18,749.5	5,811.2	18,446.5	5,837.5	20,499.5	6,006.0	21,207.9	6,071.9	22,054.6	6,151.6
9. เยอรมนี	18,393.1	4,529.5	18,307.2	4,448.2	19,042.6	4,575.7	19,872.1	4,610.6	20,784.2	4,636.3
10. อินโดนีเซีย	15,637.9	16,071.4	17,011.1	18,844.9	18,026.6	20,053.1	19,016.1	20,582.2	20,042.7	21,066.0
19. ไทย	6,449.7	6,316.7	6,582.3	6,741.9	7,135.0	7,114.6	7,862.2	7,375.9	8,461.2	7,603.8

หมายเหตุ: * ข้อมูลปี 2566 - 2567 เป็นข้อมูลคาดการณ์

ที่มา: Euromonitor International ประมวลผลโดย สนค. (2566)

¹ ผลไม้ หมายถึง ผลไม้สดชนิดต่าง ๆ ทั้งที่บรรจุอยู่ในหีบห่อหรือไม่บรรจุ รวมทั้งผลไม้ขนาดใหญ่ อาทิ แตงโม และเมลอน ซึ่งถูกตัดแต่งและบรรจุโดยผู้ค้าปลีก (ไม่รวมผลไม้แปรรูป ผลไม้แห้ง และน้ำผลไม้ และผลไม้สดที่ถูกตัดแต่งและวางจำหน่ายสำหรับเป็นของว่างและสลัด ผลไม้แช่แข็ง)

² ปริมาณรวม (Total Volume) หมายถึง ผลรวมของปริมาณการซื้อและขายของทั้งตลาด

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า จีนเป็นตลาดผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดของโลกทั้งด้านมูลค่าและปริมาณการซื้อขาย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณามูลค่าการนำเข้าสินค้ากลุ่มผลไม้ (HS Code 08) พบว่า จีนเป็นประเทศผู้นำเข้าสินค้ากลุ่มผลไม้ อันดับที่ 2 ของโลก (รองจากสหรัฐฯ) โดยปี 2565 (ค.ศ. 2022) มีปริมาณนำเข้ารวม 7,704,866 ตัน ขยายตัวร้อยละ 3.4 จากปีก่อนหน้า มูลค่านำเข้ารวม 16,597.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 5.1 จากปีก่อนหน้า (ส่วนสหรัฐฯ นำเข้าผลไม้ เป็นปริมาณ 13,688,769 ตัน ขยายตัวร้อยละ 1.0 จากปีก่อนหน้า มูลค่า 20,001.21 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 6.7 จากปีก่อนหน้า) (ที่มา: Global Trade Atlas)

ทั้งนี้ หากพิจารณาในเชิงปริมาณ ปี 2565 ผลไม้ที่จีนนำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) กล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (HS Code 08039000 และ 08031000) ปริมาณ 1,809,439 ตัน (มูลค่า 1,162.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) (2) มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119) ปริมาณ 1,071,094 ตัน (571.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) (3) ทูเรียนสด (HS Code 081060) ปริมาณ 824,460 ตัน (4,032.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) (4) แก้วมังกรสด (HS Code 08109080) ปริมาณ 568,336 ตัน (511.94 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) และ (5) ลำไยสด (HS Code 08109030) ปริมาณ 382,573 ตัน (533.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ) จะเห็นได้ว่า ผลไม้ที่จีนมีปริมาณการนำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก เป็นผลไม้เมืองร้อนทั้งหมด ซึ่งไทยสามารถส่งออกไปจีนได้ทั้งหมด (ยกเว้น แก้วมังกรสด ที่จีนยังไม่อนุญาตให้นำเข้าจากไทย) ดังนั้น แก้วมังกรสด จึงเป็นผลไม้ที่ไทยควรยื่นขอเปิดตลาดผลไม้เพิ่มเติมนอกเหนือจากผลไม้ 22 รายการ รวมทั้งผลักดันการส่งออกกล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (HS Code 08039000 และ 08031000) เนื่องจากไทยเป็นแหล่งนำเข้าที่มีสัดส่วนการนำเข้าจากจีนในปริมาณที่ต่ำ (สัดส่วน 0.3)

ตารางที่ 2 การนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ 10 อันดับแรกของจีน เรียงลำดับตามปริมาณการนำเข้า ปี 2565

ชนิดผลไม้	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)
1. กล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (HS Code 08039000 และ 08031000)	1,809,439	1,162.83
2. มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119)	1,071,094	571.64
3. ทูเรียนสด (HS Code 081060)	824,460	4,032.07
4. แก้วมังกรสด (HS Code 08109080)	568,336	511.94
5. ลำไยสด (HS Code 08109030)	382,573	533.57
6. เซอร์รีสด (HS Code 080929)	367,042	2,732.95
7. ส้มสดหรือแห้ง (HS Code 08051000 และ 08052190)	251,594	304.56
8. มังคุดสดหรือแห้ง (HS Code 08045030)	208,781	628.50
9. สับปะรดสดหรือแห้ง (HS Code 080430)	208,184	179.47
10. องุ่นสด (HS Code 08061000)	180,597	529.96

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สนค. (2566)

หากพิจารณาเชิงมูลค่า ในปี 2565 ผลไม้ที่จีนนำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ทูเรียนสด (HS Code 081060) มูลค่า 4,032.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (824,460 ตัน) (2) เซอร์รีสด (HS Code 080929) มูลค่า 2,732.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (367,042 ตัน) (3) กล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (HS Code 08031000 และ 08039000) มูลค่า 1,162.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (1,809,439 ตัน) (4) มังคุดสดหรือแห้ง (HS Code 08045030) มูลค่า 628.50 ล้านดอลลาร์

สหรัฐ (208,781 ตัน) และ (5) มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119) มูลค่า 571.64 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,071,094 ตัน) จะเห็นได้ว่า ผลไม้ที่จีนมี มูลค่าการนำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก ส่วนใหญ่เป็นผลไม้เมืองร้อน ซึ่งไทยสามารถส่งออกป็นจีนได้ทั้งหมด ดังนั้น จึงเป็นโอกาสที่ไทยยังสามารถขยายการส่งออกได้ โดยเฉพาะกล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (HS Code 08039000 และ 08031000) (สัดส่วนการนำเข้าจากจีน 0.6)

ตารางที่ 3 การนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศ 10 อันดับแรกของจีน เรียงลำดับตามมูลค่าการนำเข้า ปี 2565

ชนิดผลไม้	มูลค่าการนำเข้า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)
รวม	16,597.50	-
1. ทูเรียนสด (HS Code 081060)	4,032.07	824,460
2. เซอร์รีสด (HS Code 080929)	2,732.95	367,042
3. กล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (HS Code 08039000 และ 08031000)	1,162.83	1,809,439
4. มังคุดสดหรือแห้ง (HS Code 08045030)	628.50	208,781
5. มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119)	571.64	1,071,094
6. ลำไยสด (HS Code 08109030)	533.57	382,573
7. องุ่นสด (HS Code 08061000)	529.96	180,597
8. แก้วมังกรสด (HS Code 08109080)	511.94	568,336
9. กีวีสด (HS Code 08105000)	492.22	117,790
10. แครนเบอร์รี่และบิลเบอร์รี่สด (HS Code 08104000)	306.04	42766

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สนค. (2566)

สำหรับแหล่งนำเข้าสินค้าผลไม้ที่สำคัญอันดับหนึ่งของจีน คือ ไทย โดยปี 2565 (ค.ศ. 2022) จีนมีมูลค่านำเข้าจากไทยรวม 6,276.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนแบ่งมูลค่าการนำเข้าร้อยละ 37.81 รองลงมา คือ ซิลี ส่วนแบ่งมูลค่าการนำเข้าร้อยละ 20.06 จะเห็นว่า 2 ประเทศ มีส่วนแบ่งมูลค่าการนำเข้าผลไม้รวมกันถึงร้อยละ 57.87 จีนจึงเป็นตลาดส่งออกผลไม้ที่สำคัญของไทยที่มีศักยภาพทั้งในด้านมูลค่าการส่งออกที่สูง และมีขนาดของตลาด (Market Size) ใหญ่ทั้งมูลค่าและปริมาณการซื้อขาย (ที่มา: Global Trade Atlas)

ตารางที่ 4 มูลค่าและปริมาณการนำเข้าสินค้ากลุ่มผลไม้ (HS Code 08) ของจีน จำแนกตามแหล่งนำเข้าสำคัญ

แหล่งนำเข้า	2563		2564		2565		
	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	ส่วนแบ่งมูลค่าการนำเข้า (%)
โลก	12,016.49	-	15,794	-	16,597.50	-	100.00
1.ไทย	4,016.42	1,646,867	6,446	2,090,123	6,276.01	2,167,773	37.81
2.ซิลี	2,159.13	470,622	2,378	513,253	3,328.81	630,183	20.06
3.เวียดนาม	997.74	1,289,364	1,066	1,302,600	1,504.07	1,602,405	9.06
4.ฟิลิปปินส์	570.92	985,252	653	1,066,470	669.90	941,535	4.04
5. สหรัฐฯ	727.71	178,406	1,021	229,428	654.97	159,655	3.95

แหล่งนำเข้า	2563		2564		2565		
	มูลค่า (ล้านเหรียญ สหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญ สหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านเหรียญ สหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	ส่วนแบ่ง มูลค่าการ นำเข้า (%)
6. นิวซีแลนด์	511.62	143,984	642	160,315	626.28	166,061	3.77
7. ออสเตรเลีย	572.08	171,392	611	168,275	598.13	159,411	3.60
8.เปรู	307.58	98,864	411	120,004	566.34	138,674	3.41
9. แอฟริกาใต้	332.14	217,288	408	267,311	506.79	293,359	3.05
10. กัมพูชา	131.59	249,094	210	368,597	250.43	368,103	1.51
อื่นๆ	1,689.55	1,193,063	1,948	1,162,270	1,615.75	1,077,704	9.73

ที่มา: Global Trade Atlas ประมวลผลโดย สนค. (2566)

□ สถานการณ์การผลิตและราคาผลไม้ไทย

ผลไม้ที่ไทยมีจำนวนครัวเรือนเกษตรกรมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ (1) ลำไย (ปี 2565 มีจำนวน 253,147 ครัวเรือน ผลผลิต 1,555,360 ตัน ลดลงร้อยละ 0.8 จากปีก่อนหน้า) (2) ทุเรียน (192,144 ครัวเรือน ผลผลิต 1,252,086 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 จากปีก่อนหน้า) และ (3) มังคุด (80,402 ครัวเรือน ผลผลิต 252,006 ตัน ลดลงร้อยละ 6.9 จากปีก่อนหน้า) เมื่อพิจารณาสัดส่วนการใช้ภายในประเทศต่อการส่งออก ผลไม้ที่ส่งออกมากกว่าใช้ภายในประเทศ ได้แก่ ทุเรียน ลำไย และมังคุด ส่วนผลไม้ที่ใช้ภายในประเทศมากกว่าส่งออก ได้แก่ เงาะ ลองกอง ลิ้นจี่ ส้มเขียวหวาน และกล้วยหอม

ตารางที่ 5 ปริมาณผลผลิตผลไม้ไทย

หน่วย:ตัน

ชนิดผลไม้	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร ปี 2565 (ครัวเรือน)	สัดส่วนการใช้ ในประเทศต่อ การส่งออก ปี 2565*	ปริมาณผลผลิต		
			2563	2564	2565
1. ทุเรียน	192,144	26:74	1,135,514	1,217,701	1,252,086
2. ลำไย	253,147	15:85	1,182,488	1,567,087	1,555,360
3. มังคุด	80,402	18:82	336,873	270,774	252,006
4. เงาะ	41,123	89:11	270,055	283,621	265,084
5. ลองกอง	65,805	91:9	74,358	76,313	42,268
6. ลิ้นจี่	17,458	87:13	33,998	36,233	43,817
7. ส้มเขียวหวาน	7,819	99:1	220,949	259,354	285,785
8. กล้วยหอม	-	98:2	136,067	146,478	147,494

ที่มา: สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2565 ของ สคก. (2566)

* คำนวณโดย สนค. ใช้ข้อมูลจากสารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2565 ของ สคก. (2566)

สำหรับสถานการณ์ราคาผลไม้ พิจารณาจาก 3 จุดในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ได้แก่ (1) ราคาที่เกษตรกรขายได้ (2) ราคาค้าส่ง และ (3) ราคาปลีก โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

○ **ราคาที่เกษตรกรขายได้** ผลไม้ปี 2565 ที่มีราคาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ได้แก่ ลำไยเกรด AA มังคุดคละ เงาะโรงเรียน ลองกองเบอร์ 1 และกล้วยหอมทองขนาดใหญ่ ส่วนผลไม้ที่มีราคาลดลง ได้แก่ ทุเรียนหมอนทองคละ ลำไยเกรด A ลิ้นจี่พันธุ์ฮวงฮวยเกรด A และส้มเขียวหวานคละ

○ **ราคาค้าส่ง** ผลไม้ปี 2565 ที่มีราคาเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (พิจารณาจากราคาสูงที่สุดของราคาเฉลี่ยรายวันค้าส่ง) ได้แก่ ทูเรียนหมอนทอง มังคุดผิวมัน เงาะโรงเรียน ลองกอง และส้มเขียวหวาน สายน้ำผึ้ง เบอร์ 6 ส่วนผลไม้ที่มีราคาลดลง ได้แก่ ลำไยอีดอ และกล้วยหอมทอง

○ **ราคาค้าปลีก** ผลไม้ปี 2565 ที่มีราคาเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (พิจารณาจากราคาสูงที่สุดของราคาเฉลี่ยรายวันค้าปลีก) ได้แก่ ทูเรียนหมอนทอง ลำไยอีดอ เงาะโรงเรียน ลองกอง และส้มเขียวหวาน สายน้ำผึ้ง เบอร์ 6 ส่วนผลไม้ที่มีราคาลดลง ได้แก่ กล้วยหอมทองใหญ่ (14 ผล) ส่วนมังคุดผิวมัน มีราคาสูงที่สุดของราคาเฉลี่ยรายวันค้าปลีกเท่ากับปีที่ผ่านมา

ตารางที่ 6 ราคาผลไม้ที่เกษตรกรขายได้ ปี 2563 - 2565

หน่วย:บาท/ตัน

ชนิดผลไม้	สินค้า	2563	2564	2565
ทูเรียน	พันธุ์หมอนทองคละ	102,152	113,976	103,349
ลำไย	เกรด A	22,281	21,646	20,003
	เกรด AA	27,397	26,774	27,238
มังคุด	มังคุดคละ	39,630	48,769	55,704
เงาะ	เงาะโรงเรียน	23,476	19,456	23,791
ลองกอง	ลองกอง เบอร์ 1	38,693	32,090	46,832
ลิ้นจี่	ลิ้นจี่พันธุ์ฮวงฮวยเกรด A	22,780	23,552	17,408
ส้มเขียวหวาน	ส้มเขียวหวานคละ	25,304	23,371	22,828
กล้วยหอม	กล้วยหอมทองขนาดใหญ่	13,425	12,986	13,205

ที่มา: สารสนเทศเศรษฐกิจการเกษตรรายสินค้า ปี 2565 ของ สศก. (2566)

ตารางที่ 7 ราคาค้าส่ง - ค้าปลีก ปี 2563 - 2565

หน่วย: บาท/กก.

สินค้า	ราคาเฉลี่ยรายวันค้าส่ง (บาท/กก.)			ราคาเฉลี่ยรายวันค้าปลีก (บาท/กก.)		
	2563	2564	2565	2563	2564	2565
ทูเรียนหมอนทอง	110.0 - 135.0	105.0 - 135.0	115.0 - 150.0	140.0 - 165.0	140.0-165.0	145.0 - 175.0
ลำไย อีดอ	32.5 - 47.5	25.0 - 47.5	30.0 - 45.0	42.5 - 57.5	37.5 - 57.5	50.0 - 65.0
มังคุด ผิวมัน	22.5 - 65.0	17.50 - 80.0	25.0 - 85.0	32.5 - 85.0	30.0 - 110.0	45.0 - 110.0
เงาะโรงเรียน	19.0 - 47.5	18.0 - 42.5	20.0 - 55.0	27.5 - 65.0	32.5 - 57.5	35.0 - 75.0
ลองกอง	27.5 - 55.0	27.5 - 47.5	25.0 - 55.0	40.0 - 75.0	37.5-65.0	45.0 - 75.0
ส้มเขียวหวาน สายน้ำผึ้ง เบอร์ 6	42.5 - 82.5	37.5 - 87.5	37.5 - 117.5	55.0 - 97.5	47.5 - 97.5	47.5 - 127.5
กล้วยหอมทองใหญ่ (14 ผล) (บาท/หวี)	70.0 - 125.0	65.0 - 115.0	55.0 - 95.0	85.0 - 150.0	90.0 - 140.0	80.0 - 120.0

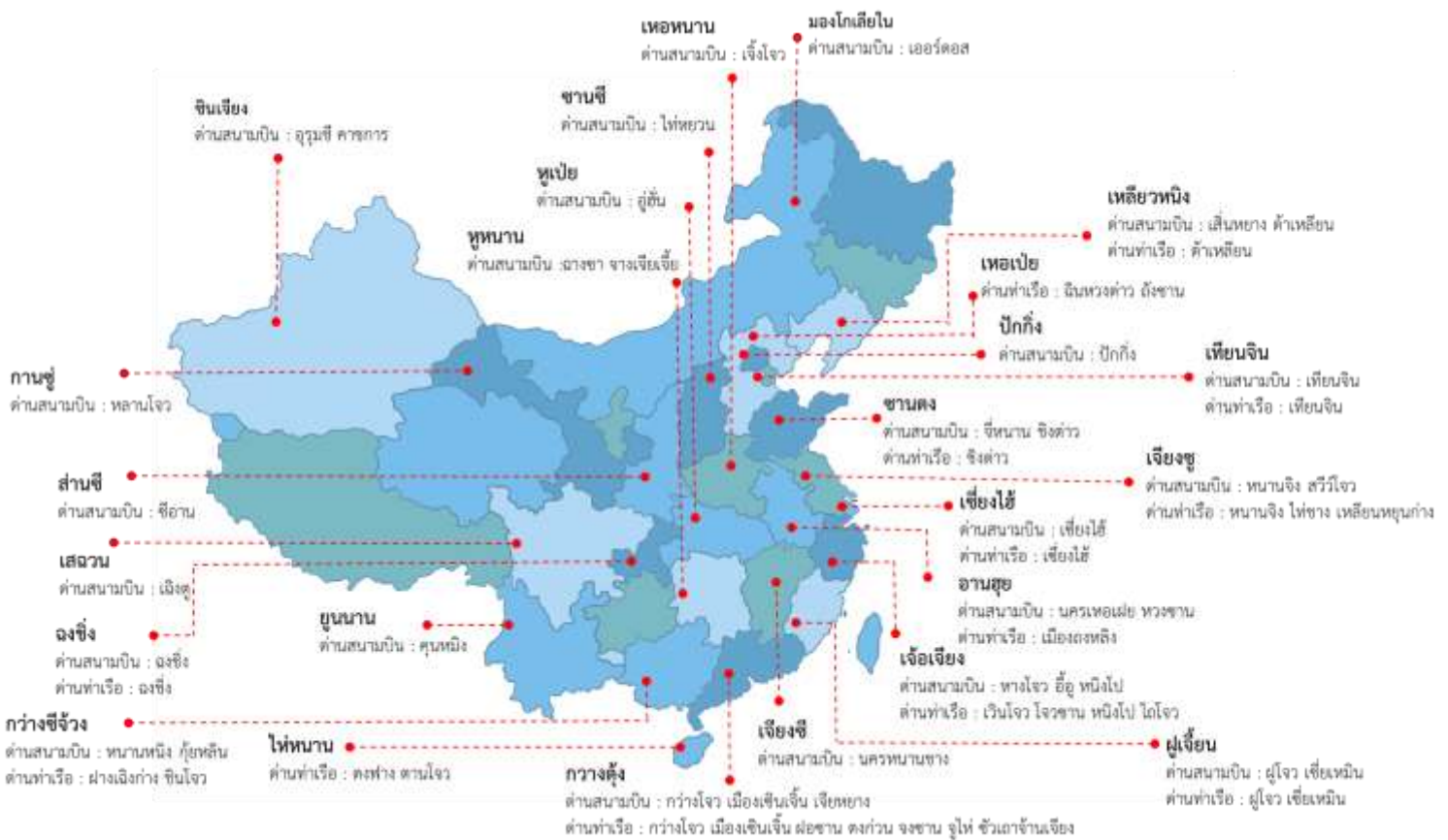
ที่มา: ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค/สินค้าเกษตร กระทรวงพาณิชย์

<https://www.moc.go.th/th/content/category/detail/id/311/iid/3055> ประมวลผล สศก.

□ การขนส่งผลไม้

การส่งออกผลไม้จากไทยไปจีน โดยส่วนใหญ่เป็นการขนส่งทางเรือ จากข้อมูลในปี 2565 การขนส่งผลไม้จากไทยไปจีนมี 4 รูปแบบ คือ การขนส่งทางทะเล การขนส่งทางถนน การขนส่งทางอากาศ และการขนส่งทางราง มีสัดส่วนร้อยละ 59.69 37.51 2.73 และ 0.07 ของมูลค่าการส่งออกผลไม้จากไทยไปจีน ตามลำดับ ทั้งนี้ ผลไม้เป็นสินค้าที่จีนต้องทำพิธีสารข้อตกลงในการตรวจสอบและกักกันโรคกับประเทศผู้ส่งออกก่อน จึงจะสามารถนำเข้าได้ โดยผ่านด่านที่กำหนด ทั้งด่านสนามบิน ด่านท่าเรือ และด่านทางบก ทั้งนี้ มีด่านตามเขตมณฑลที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศทางอากาศและทางเรือ ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 ด่านตามเขตมณฑลที่อนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากต่างประเทศทางอากาศและทางเรือ

ที่มา: ฝ่ายเกษตร ประจำกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว ดัดแปลงโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

สำหรับการขนส่งทางถนนและทางรถไฟผ่านด่านทางบก ไทยและจีนได้มีการลงนามพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดในการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการส่งออกและนำเข้าผลไม้ผ่านประเทศที่สามระหว่างประเทศไทยและสาธารณรัฐประชาชนจีน กำหนดให้ต้องนำเข้าและส่งออกทางบกจากด่านที่ทั้งสองฝ่ายกำหนด ดังนี้

- ด่านของไทย (6 ด่าน) ได้แก่
  1. ด่านตรวจพืชเชียงใหม่
  2. ด่านตรวจพืชบึงกาฬ
  3. ด่านตรวจพืชนครพนม

4. ด้านตรวจพืชผักอาหาร
  5. จุดผ่านแดนถาวรบ้านฝักกาดของด่านตรวจพืชจังหวัดบุรีรัมย์
  6. ด้านตรวจพืชหนองคาย
- ด้านของจีน (10 ด้าน) ได้แก่
1. ด้านโหย่วอี้กวน ตั้งอยู่ที่เมืองระดับอำเภอผิงเสียง เมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
  2. ด้านตงซิง ตั้งอยู่ที่เมืองระดับอำเภอตงซิง เมืองฝางเฉิงก่าง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
  3. ด้านรถไฟผิงเสียง ตั้งอยู่ที่เมืองระดับอำเภอผิงเสียง เมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
  4. ด้านหลงปิง ตั้งอยู่ที่เมืองระดับอำเภอจิ้งซี เมืองไปเซ่อ เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
  5. ด้านสุยโข่ว ตั้งอยู่ที่อำเภอหลงโจว เมืองฉงจั่ว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง
  6. ด้านโมฮาน ตั้งอยู่ที่อำเภอเหมิ่งล่า เขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน
  7. ด้านรถไฟโมฮาน ตั้งอยู่ที่อำเภอเหมิ่งล่า เขตปกครองตนเองชนชาติไตสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน
  8. ด้านเทียนเป่า ตั้งอยู่ที่อำเภอหม่าลี่พั่ว เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงและม้งเหวินชาน มณฑลยูนนาน
  9. ด้านเหอโข่ว ตั้งอยู่ที่อำเภอปกครองตนเองชนชาติเหยาเหอโข่ว เขตปกครองตนเองชนชาติฮานีและอ๋องเหอ มณฑลยูนนาน
  10. ด้านรถไฟเหอโข่ว ตั้งอยู่ที่อำเภอปกครองตนเองชนชาติเหยาเหอโข่ว เขตปกครองตนเองชนชาติฮานีและอ๋องเหอ มณฑลยูนนาน

เส้นทางขนส่งผลไม้ทางบกที่สำคัญ แบ่งออกเป็น

1. เส้นทาง Road 3 Asia หรือ R3A เชื่อมระหว่าง ด้านเชียงของ (ไทย) - ด้านห้วยทราย (ลาว) - ด้านบ่อเต็น (ลาว) - ด้านโมฮาน (จีน) ระยะทาง 247 กิโลเมตร เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางตามแนวระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor: NSEC) ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) เปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อปลายเดือนมีนาคม 2551
2. เส้นทาง R9 เชื่อมระหว่าง ไทย - ลาว - เวียดนาม - จีน เป็นส่วนหนึ่งของเส้นทางตามแนวระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ - ใต้ (North South Economic Corridor: NSEC) ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) แบ่งเป็น 2 เส้นทาง คือ
  - เส้นทางที่ 1 : ด้านมุกดาหาร (ไทย) - ด้านสะหวันนะเขต (ลาว) - ด้านแดนสะหวัน (ลาว) - ด้านลาวบาว (เวียดนาม) - ด้านหุหงิ (เวียดนาม) - ด้านโหย่วอี้กวน (จีน) สามารถแยกอีกหนึ่งเส้นทาง โดยผ่าน ด้านดงดั่ง (เวียดนาม) - ด้านรถไฟผิงเสียง (จีน) (มีระยะทาง 1,090 กิโลเมตร)
  - เส้นทางที่ 2 : ด้านมุกดาหาร (ไทย) - ด้านสะหวันนะเขต (ลาว) - ด้านแดนสะหวัน (ลาว) - ด้านลาวบาว (เวียดนาม) - ด้านหม่องก้อย (เวียดนาม) - ด้านตงซิง (จีน)
3. เส้นทาง R12 เชื่อมระหว่าง ไทย - ลาว - เวียดนาม - จีน แบ่งเป็น 2 เส้นทาง คือ
  - เส้นทางที่ 1 : ด้านนครพนม (ไทย) - ด้านท่าแขก (ลาว) - ด้านนาพาว (ลาว) - ด้านจาลอ (เวียดนาม) - ด้านหุหงิ (เวียดนาม) - ด้านโหย่วอี้กวน (จีน) (มีระยะทาง 823 กิโลเมตร)

● เส้นทางที่ 2 : ด่านนครพนม (ไทย) - ด่านท่าแขก (ลาว) - ด่านนาพาว (ลาว) - ด่านจาลอ (เวียดนาม) - ด่านหม่องกาย (เวียดนาม) - ด่านตงซิง (จีน) (มีระยะทาง 874 กิโลเมตร)

□ ผู้ส่งออกผลไม้ (HS Code 08) ไปยังจีน

ข้อมูลจากฐานข้อมูลของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ พบว่า ปี 2565 บริษัทผู้ส่งออกของไทยที่มีการส่งออกผลไม้ (HS Code 08) ไปยังจีน มากที่สุด 10 อันดับแรก ได้แก่

1. บจก.นิรันดร์ อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล เทรตติ้ง (จ.จันทบุรี)

ประกอบกิจการ ส่งออกทุเรียนฟรีซดราย (Durian Freeze Dried) ประเภทแกะเนื้อส่งออกและส่งออกทั้งผล มีทั้งส่งออกทุเรียน มังคุด และลำไยสด ส่งออกไปจีนท่ารถไฟ ขบวนพิเศษสายใหม่จีน - ลาว - ไทย สำนักงานใหญ่ในไทยอยู่ที่จังหวัดจันทบุรี สัดส่วนการถือหุ้น จีน ร้อยละ 99.25 และไทย ร้อยละ 0.75 เป็นบริษัทลูกของบริษัทฉงชิ่ง หงจิว ฟรุต จำกัด เป็นเจ้าใหญ่ในตลาดผลไม้ภาคตะวันออก ราคาขั้นต่ำมักจะขึ้นกับหงจิว เน้นเหมาสวน บริษัทนี้จะส่งผลไม้ไปฉงชิ่ง (ตะวันตกเฉียงใต้ของจีน) เป็นส่วนใหญ่ ที่เหลือจะส่งไปเสฉวน

2. บจก.ซัคเซส อิมพอร์ต แอนด์ เอ็กซ์พอร์ต (จ.ชลบุรี)

ประกอบกิจการผลิต ซื่อ - ขาย ผลไม้แช่แข็ง และผลไม้อบแห้ง รวมทั้งอาหารแช่แข็งและอบแห้งอื่นๆ ทุกชนิด สำนักงานใหญ่อยู่จังหวัดชลบุรี สัดส่วนการถือหุ้นเป็นของไทย ร้อยละ 100 มีการส่งออกผลไม้ไปจีนจากภาคตะวันตก เช่น ทุเรียน ลำไย และกล้วย มีการนำเข้าผลไม้จากจีน เช่น แอปเปิ้ล และทับทิม

3. บจก.ไทย มงกุฎ กรู๊ป (จ.ชุมพร)

ประกอบกิจการส่งออกทุเรียนสดและแปรรูป แบบแช่แข็งและฟรีซดราย โรงงานตั้งอยู่ที่จังหวัดชุมพร สินค้าส่งออกไปจีน เป็นบริษัทรับจ้างผลิต (Original Equipment Manufacturer: OEM) สัดส่วนผู้ถือหุ้น เป็นของจีน ร้อยละ 100 มีบริษัท JOYVIO FOOD เป็นแบรนด์และกระจายไปทั่วจีน บริษัทตั้งอยู่ที่จีนเจียง

4. บจก.วิน วิลล์ เทรต89 (จ.ชลบุรี)

ประกอบกิจการขนส่งและขนถ่ายสินค้า (มีบริการขนส่งทางทะเล/บก และคลังสินค้า) และส่งออกผลไม้ (จัดตั้งเพื่อเป็นตัวแทนนำเข้าและส่งออกผลไม้สดทุกประเภท) สำนักงานอยู่ที่จังหวัดชลบุรี เป็นบริษัทในกลุ่มบริษัทฉายฟง จำกัด สัดส่วนผู้ถือหุ้นเป็นของไทย ร้อยละ 100 แต่มีกรรมการที่ลงนามได้ 2 คน เป็นคนไทย 1 คน และคนจีน 1 คน

5. บจก.ทรัพย์อมร 2000 (จ.มุกดาหาร)

ประกอบกิจการโรงคัดบรรจุภัณฑ์ผลไม้ นำเข้าและส่งออกผลไม้ เป็นผู้ประกอบการที่มีความเชี่ยวชาญด้านการดำเนินธุรกิจการขนส่งข้ามแดนและผ่านแดนบนเส้นทาง R9 สำนักงานอยู่ที่จังหวัดมุกดาหาร สัดส่วนผู้ถือหุ้นเป็นของไทย ร้อยละ 100

6. บจก.ดี เอช อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล โลจิสติกส์ (จ.ปทุมธานี)

ประกอบกิจการตัวแทนพิธีการศุลกากร และขนส่งผลไม้ตู้คอนเทนเนอร์ ระหว่างไทย - จีน สัดส่วนผู้ถือหุ้น ไทย ร้อยละ 69 และจีน ร้อยละ 31 สำนักงานอยู่ที่ปทุมธานี

7. บจก.พี.เอ.ทวีทรัพย์ (จ.เชียงราย)

ประกอบกิจการนำเข้า - ส่งออกสินค้าอุปโภค บริโภค และสินค้าทางการเกษตรทุกชนิด โดยปีงบการเงิน 2562 (ปีล่าสุดที่มีข้อมูลการส่งงบการเงิน) เน้นการนำเข้า - ส่งออกข้าว การขายส่งข้าวและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโรงสีข้าว และพืชผลทางการเกษตร สัดส่วนผู้ถือหุ้น เป็นของไทย ร้อยละ 100 สำนักงานอยู่จังหวัดเชียงราย

8. บจก.ภาสพร (จ.จันทบุรี)

ประกอบกิจการส่งออกทุเรียนไปจีน เป็นลัง (ธัญชยชล) หรือแผงทุเรียน และมีโรงคัดบรรจุอยู่ที่จังหวัดจันทบุรีและระยอง ส่วนมากจะรับซื้อทุเรียนเกรด AB ขึ้นไป ให้ราคาสูงกว่าองจิว สัดส่วนผู้ถือหุ้น เป็นของไทย ร้อยละ 100

9. บจก.ไท่เหอ เทรดิง (จ.ลำพูน)

ประกอบกิจการนำเข้า - ส่งออก ผลไม้และพืชผักสดและแช่แข็ง ทุกชนิด สินค้าที่มีการส่งออกมากในปัจจุบัน คือ ทุเรียน มีสำนักงานใหญ่ที่จังหวัดลำพูน แต่ทำตลาดภาคใต้เป็นหลัก โดยมีสำนักงานที่จังหวัดชุมพร เป็นโรงคัดบรรจุ รับซื้อทุเรียนหลายเกรด สัดส่วนผู้ถือหุ้น ไทย ร้อยละ 64.1 และ จีน ร้อยละ 35.9

10. บจก.เต๋อเฟิง เทรดิง (กรุงเทพ)

ประกอบกิจการค้า ส่งออก ทุเรียนแช่แข็ง ทุเรียนอบแห้ง ทุเรียนสด ลำไยอบแห้ง ลำไยสด ผลไม้สด ผลไม้อบแห้ง ผลไม้แปรรูป รับซื้อผลไม้จากทั้งภาคตะวันออกและภาคใต้ ส่งออกไปจีน สำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเทพฯ สัดส่วนผู้ถือหุ้น เป็นของไทย ร้อยละ 100 แต่มีกรรมการที่ลงนามได้ 2 คน เป็นคนไทย 1 คน และคนจีน 1 คน

□ สถานการณ์การนำเข้าผลไม้จากไทยของจีน

ผลไม้ไทยที่จีนอนุญาตให้นำเข้าทั้งหมดจำนวน 22 ชนิด นั้น มี 13 ชนิด ที่ต้องมาจากสวนและโรงคัดบรรจุ ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนและประกาศโดยกรมวิชาการเกษตร และศุลกากรแห่งชาติจีนแล้วเท่านั้น ได้แก่ (1) มะม่วง (2) ทุเรียน (3) ลำไย (4) ลิ้นจี่ (5) มังคุด (6) ชมพู่ (7) กัลล้วย (8) มะพร้าว (9) สับปะรด (10) ขนุน (11) ส้มโอ (12) เงาะ และ (13) มะขาม ทั้งนี้ ข้อมูลจำนวนทะเบียนสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุที่ประกาศโดยกรมวิชาการเกษตร พบว่า ทุเรียน เป็นผลไม้ที่มีการขึ้นทะเบียนมากที่สุด จำนวน 72,488 สวน รองลงมา คือ ลำไย 59,882 สวน และ มังคุด 31,970 สวน ตามลำดับ ส่วนจำนวนโรงคัดบรรจุส่งออกผลไม้ไปจีน มีจำนวน 1,927 โรง

ตารางที่ 8 จำนวนสวนผลไม้ที่ขึ้นทะเบียนส่งออกไปจีนของไทย จำแนกตามชนิดผลไม้

ชนิดผลไม้	จำนวนทะเบียนสวนผลไม้
1. มะม่วง	9,839
2. ทุเรียน	72,488
3. ลำไย	59,882
4. ลิ้นจี่	1,033
5. มังคุด	31,970
6. ชมพู่	67
7. กัลล้วย	3,531
8. มะพร้าว	5,943
9. สับปะรด	2,258

ชนิดผลไม้	จำนวนทะเบียนสวนผลไม้
9. ขนุน	1,446
10. ส้มโอ	4,037
11. เงาะ	5,219
13. มะขาม	1,206

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2566)

ปี 2565 จี้นำเข้าสินค้ากลุ่มผลไม้ (HS Code 08) จากไทย รวม 2,167,773 ตัน คิดเป็นมูลค่าการนำเข้า 6,276.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีมณฑลที่มีการนำเข้าสูงสุด คือ (1) มณฑลกว่างตุง ปริมาณการนำเข้า 813,501 ตัน (สัดส่วนร้อยละ 37.5 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด) และเป็นมูลค่าการนำเข้า 2,258.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สัดส่วนร้อยละ 36.0 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด) รองลงมา ได้แก่ (2) มณฑลยูนนาน ปริมาณการนำเข้า 276,387 ตัน (สัดส่วนร้อยละ 12.8 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด) และเป็นมูลค่าการนำเข้า 899.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สัดส่วนร้อยละ 14.3 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด) และ (3) มณฑลเจ้อเจียง ปริมาณการนำเข้า 304,531 (สัดส่วนร้อยละ 14.1 ของปริมาณการนำเข้าทั้งหมด) และเป็นมูลค่าการนำเข้า 880.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สัดส่วนร้อยละ 14.0 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด)

ตารางที่ 9 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าผลไม้ไทย (HS Code 08) ปี 2563 - 2565

มณฑล	จำนวนประชากร (ล้านคน)	2563		2564		2565	
		ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)
รวมทั้งหมด	1,411.75	1,646,867	4,016,418,092	2,090,123	6,445,912,472	2,167,773	6,276,014,754
กว่างตุง	126.57	553,985	1,523,735,778	595,792	1,610,443,908	813,501	2,258,365,987
ยูนนาน	46.93	225,900	410,683,116	251,545	678,775,963	276,387	899,396,375
เจ้อเจียง	65.77	107,177	220,655,007	296,201	894,533,783	304,531	880,631,868
ฉงชิ่ง	32.13	180,126	442,613,943	301,922	912,445,733	214,367	635,124,602
เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	50.47	286,004	900,974,142	315,768	1,464,951,731	94,604	422,685,923
เซี่ยงไฮ้	24.76	61,419	77,104,780	82,784	154,957,639	149,138	260,511,848
ซานตง	101.63	16,514	36,529,451	21,590	76,464,789	51,119	221,116,191
ฝูเจี้ยน	41.88	116,825	165,470,424	59,063	115,875,607	101,534	179,968,981
เจียงซู	85.15	5,749	16,449,430	27,762	99,964,253	28,281	125,701,865
หูหนาน	66.04	39,177	99,463,840	58,451	185,053,302	38,804	122,383,683
เทียนจิน	13.63	16,911	16,069,652	20,079	28,843,911	40,065	49,814,891
เสฉวน	83.74	890	2,034,577	11,649	46,571,739	11,659	43,260,985
ไห่หนาน	10.27	2,258	3,503,743	5,011	16,726,012	10,213	42,606,399
ปักกิ่ง	21.84	13,916	50,041,661	3,913	14,551,384	6,442	34,538,216
อานฮุย	61.27	4,770	13,313,598	12,454	53,618,544	9,494	31,295,189
กุ้ยโจว	38.58	7,749	21,910,649	17,001	58,293,182	8,006	26,792,955
เจียงซี	45.28	115	252,614			3,792	16,666,020
เหอหนาน	10.27	2,169	5,485,450	3,143	10,208,576	2,272	12,199,402
เหลียวหนิง	41.97	1,137	2,063,024	24	296,739	1,166	7,153,721

มณฑล	จำนวนประชากร (ล้านคน)	2563		2564		2565	
		ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ปริมาณการนำเข้า (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)
รวมทั้งหมด	1,411.75	1,646,867	4,016,418,092	2,090,123	6,445,912,472	2,167,773	6,276,014,754
หูเป่ย์	58.44					641	2,646,551
เฮยหลงเจียง	30.99	1,644	3,722,436	97	535,795	231	1,401,223
सानซี	39.56	2,134	3,495,945	2,534	6,567,097	1,395	1,336,107
เหอเป่ย์	74.20	155	664,989	211	951,446	92	226,283
เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์	25.87			351	278,994	33	138,481
จีหลิน	23.48					9	51,008
กานซู	24.92	61	126,903	110	424,019		
เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	24.01	0	285				
ชานซี	34.81	83	52,655	2,669	14,578,326		

ที่มา: ข้อมูลสถิติการนำเข้าผลไม้จาก Global Trade Atlas

จำนวนประชากรจีน จาก National Bureau of Statistics of China โดย CEIC

□ การนำเข้าผลไม้ของจีน จำแนกตามรายการผลไม้สำคัญของไทย

จีนอนุญาตให้นำเข้าสินค้าผลไม้จากไทย จำนวน 22 รายการ ได้แก่ มะขาม น้อยหน่า มะละกอ มะเฟือง ฝรั่งเงาะ ลองกอง ละมุด เสาวรส ส้มเปลือกอ่อน ส้ม ส้มโอ สับปะรด กล้วย มะพร้าว ขนุน ลำไย ทูเรียน มะม่วง ลิ้นจี่ มังคุด และชมพู โดยในปี 2565 ผลไม้ที่จีนมีปริมาณการนำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ทูเรียนสด (HS Code 081060) ปริมาณ 783,581 ตัน (มูลค่า 3,843.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) (2) มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119) ปริมาณ 522,815 ตัน (416.76 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) (3) ลำไยสด (HS Code 08109030) ปริมาณ 380,434 ตัน (530.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) (4) มังคุดสดหรือแห้ง (HS Code 08045030) 183,083 ตัน (545.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และ (5) เกรปฟรุ๊ตและส้มโอ (HS Code 08054000) 26,449 ตัน (50.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ผลไม้ที่จีนมีมูลค่าการนำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) ทูเรียนสด (HS Code 081060) มูลค่า 3,843.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (783,581 ตัน) (2) มังคุดสดหรือแห้ง (HS Code 08045030) มูลค่า 545.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (183,083 ตัน) (3) ลำไยสด (HS Code 08109030) มูลค่า 530.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (380,434 ตัน) (4) มะพร้าว (HS Code 080112 และ 080119) มูลค่า 416.76 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (522,815 ตัน) และ (5) เกรปฟรุ๊ตและส้มโอ (HS Code 08054000) มูลค่า 50.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (26,449 ตัน)

ตารางที่ 10 ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าผลไม้ 22 รายการที่จีนอนุญาตนำเข้าจากไทย ปี 2563 – 2565

ชนิดผลไม้	2,563		2564		2565	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)
ทุเรียนสด	575,529	2,301,768,732	807,2267	4,119,077,238	783,581	3,843,986,245
มังคุดสดหรือแห้ง	254,654	583,299,444	227,762	696,536,712	183,083	545,512,978
ลำไยสด	342,110	488,176,287	467,971	704,906,939	380,434	530,872,518
มะพร้าว	247,193	191,221,264	333,997	284,432,770	522,815	416,755,744
เกรปฟรุ๊ตและส้มโอ	7,516	13,936,186	23,301	43,654,856	26,449	50,187,292
สับปะรดสดหรือแห้ง	7,447	8,477,995	9,435	11,138,289	6,921	8,704,645
กล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง	8,881	10,554,607	6,916	9,088,607	5,85	6,994,632
มะม่วงสดหรือแห้ง	11,711	12,533,629	5,652	9,013,474	1,989	3,842,325
ชมพูสด	502	1,457,594	675	1,843,925	798	2,443,526
น้อยหน่าสด	610	1,793,597	787	2,073,417	770	2,404,539
เงาะสด	756	1,922,153	758	1,995,788	468	1,491,405
ฝรั่งสดหรือแห้ง	1	1,082	-	-	0	1,215
ส้มสดหรือแห้ง	133	150,074	-	-	-	-
ลิ้นจี่สด	460	530,237	343	481,450	-	-
มะละกอสด	2	4,000	12	11,995	-	-

ที่มา: Global Trade Atlas

ทุเรียนสด (จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนสดได้จากไทย เวียดนาม และฟิลิปปินส์) ปี 2565 จีนนำเข้าทุเรียนสดจากไทยเป็นอันดับที่ 1 ปริมาณรวม 783,581 ตัน มูลค่าการนำเข้า 3,843.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 4.91 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ เวียดนาม มีปริมาณการนำเข้ารวม 40,879 ตัน คิดเป็นมูลค่า 188.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 4.60 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม (ส่วนฟิลิปปินส์ยังไม่มีข้อมูลการนำเข้า)

แม้ว่าราคาต่อหน่วยของไทยจะสูงกว่าเวียดนาม แต่จีนมีการนำเข้าทุเรียนสดจากไทยสูงกว่าเวียดนามมากทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการนำเข้า

ตารางที่ 11 ทุเรียนสด (HS Code 081060)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)
1.ไทย	575,529	2,301,768,732	4.00	807,227	4,119,077,238	5.10	783,581	3,843,986,245	4.91
2.เวียดนาม	-	-	-	294	1,748,397	5.95	40,879	188,087,860	4.60
รวม	575,529	2,301,768,732	4.00	807,520	4,120,825,635	5.10	824,460	4,032,074,105	4.89

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

ลำไยสด (จีนอนุญาตให้นำเข้าลำไยสดได้จากไทย กัมพูชา มาเลเซีย เมียนมา อินโดนีเซีย และเวียดนาม) ปี 2565 จีนนำเข้าลำไยสดจากไทยเป็นอันดับที่ 1 ปริมาณรวม 380,434 ตัน มูลค่าการนำเข้า 530.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.40 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ กัมพูชา มีปริมาณการนำเข้ารวม 1,951 ตัน คิดเป็นมูลค่า 2.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 1.34 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และเวียดนาม มีปริมาณการนำเข้ารวม 189 ตัน คิดเป็นมูลค่า 89,107 เหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.47 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

แม้ว่าราคาต่อหน่วยของไทยจะสูงกว่ากัมพูชาและเวียดนาม แต่จีนมีการนำเข้าลำไยสดจากไทยสูงสุด ทั้งในด้านปริมาณมูลค่าการนำเข้า

ตารางที่ 12 ลำไยสด (08109030)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไทย	342,110	488,176,287	1.43	467,971	704,906,939	1.51	380,434	530,872,518	1.40
2. กัมพูชา	-	-	-	-	-	-	1,951	2,607,799	1.34
3. เวียดนาม	4,592	3,050,993	0.66	979	503,243	0.51	189	89,107	0.47
รวม	346,702	491,227,280	1.42	468,950	705,410,182	1.50	382,573	533,569,424	1.39

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

มังคุด (จีนอนุญาตให้นำเข้ามังคุดสดได้จากไทย มาเลเซีย เมียนมา อินโดนีเซีย และเวียดนาม) ปี 2565 จีนนำเข้ามังคุดสดจากไทยเป็นอันดับที่ 1 ปริมาณรวม 183,083 ตัน มูลค่าการนำเข้า 545.51 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 2.98 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ อินโดนีเซีย มีปริมาณการนำเข้า 25,696 ตัน คิดเป็นมูลค่า 82.98 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 3.23 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม เมียนมา มีปริมาณการนำเข้า 3 ตัน คิดเป็นมูลค่า 8,088 เหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 3.21 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และมาเลเซีย มีมูลค่าการนำเข้า 223 เหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 44.6 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม (ส่วนเวียดนามไม่มีข้อมูลการนำเข้าในปี 2565)

จีนมีการนำเข้ามังคุดสดจากไทยสูงกว่าทุกประเทศ ทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการนำเข้า และราคาต่อหน่วยของไทยก็ต่ำกว่าประเทศอื่น ๆ

ตารางที่ 13 มังคุดสดหรือแห้ง (08045030)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไทย	254,654	583,299,444	2.29	227,762	696,536,712	3.06	183,083	545,512,978	2.98
2. อินโดนีเซีย	35,704	85,006,506	2.38	20,508	69,463,041	3.39	25,696	82,979,636	3.23
3. เมียนมา	-	-	-	-	-	-	3	8,088	3.21
4. มาเลเซีย	3,833	7,481,345	1.95	221	631,508	2.85	0	223	44.6
5. เวียดนาม	42	59,129	1.41						
รวม	294,233	675,846,424	2.30	248,492	766,631,261	3.09	208,781	628,500,925	3.01

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

มะม่วง (จีนอนุญาตให้นำเข้ามะม่วงสดได้จากไทย ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ กัมพูชา เมียนมา อินเดีย เวียดนาม ใต้หวัน เอกวาดอร์ ออสเตรเลีย และเปรู) ปี 2565 จีนนำเข้ามะม่วงจากเวียดนามมากที่สุด เป็นปริมาณ 50,265 ตัน

มูลค่าการนำเข้า 38.31 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.76 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ กัมพูชา ปริมาณ 28,506 ตัน มูลค่าการนำเข้า 9.63 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.34 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนไทย เป็นอันดับที่ 3 มีปริมาณ 1,989 ตัน คิดเป็นมูลค่า 3.84 ล้านเหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 1.93 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ไทยมีราคาต่อหน่วยสูงกว่าเวียดนามและกัมพูชา รวมสูงกว่าถึงราคาเฉลี่ย (0.69 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม) แต่ต่ำกว่าประเทศเปรู และออสเตรเลีย

ตารางที่ 14 มะม่วงสดหรือแห้ง (08045020)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. เวียดนาม	67,152	48,618,838	0.72	2,668	2,118,665	0.79	50,265	38,359,387	0.76
2. กัมพูชา	25	62,550	2.53	3,343	1,055,708	0.32	28,506	9,627,663	0.34
3. ไทย	11,711	12,533,629	1.07	5,652	9,013,474	1.59	1,989	3,842,325	1.93
4. เปรู	615	2,381,729	3.87	350	1,655,818	4.73	346	2,611,386	7.55
5. ออสเตรเลีย	453	2,996,043	6.62	242	1,856,921	7.66	282	1,752,138	6.21
6. อื่น ๆ	4,156	9,660,392	-	2,216	5,274,331	-	1,100	704,325	-
รวม	84,111	76,253,181	0.91	14,472	20,974,917	1.45	82,489	56,897,224	0.69

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

มะพร้าว (จีนอนุญาตให้นำเข้ามะพร้าวสดได้จากไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และไต้หวัน) ปี 2565 จีนนำเข้ามะพร้าวจากไทยมากที่สุด เป็นปริมาณ 522,815 ตัน มูลค่าการนำเข้า 416.76 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.80 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ อินโดนีเซีย ปริมาณ 322,388 ตัน มูลค่าการนำเข้า 92.51 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.29 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และเวียดนาม ปริมาณ 221,317 ตัน คิดเป็นมูลค่า 60.60 ล้านเหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.27 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ตารางที่ 15 มะพร้าว (080112 และ 080119*)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไทย	247,193	191,221,264	0.77	333,997	284,432,770	0.85	522,815	416,755,744	0.80
2. อินโดนีเซีย	269,098	69,936,210	0.26	381,460	116,754,310	0.31	322,388	92,513,507	0.29
3. เวียดนาม	96,674	28,920,335	0.30	131,491	42,025,163	0.32	221,317	60,600,380	0.27
4. ฟิลิปปินส์	22,031	5,906,386	0.27	25,058	8,802,714	0.35	4,282	1,466,202	0.34
5. มาเลเซีย	877	555,506	0.63	121	114,367	0.95	293	308,446	1.05
6. สหรัฐฯ	0.2	998	6.44	-	-	-	-	-	-
รวม	635,873	296,540,699	0.47	872,127	452,129,324		1,071,094	571,644,279	

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

หมายเหตุ: *080119 เป็นมะพร้าวสดหรือแห้ง ซึ่งมะพร้าวแห้งจีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากฟิลิปปินส์ มาเลเซีย สหรัฐฯ เมียนมา ศรีลังกา ไทย อินโดนีเซีย และเวียดนาม

กล้วย (จีนอนุญาตให้นำเข้ากล้วยสดได้จากไทย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา ลาว เมียนมา ศรีลังกา อินโดนีเซีย เวียดนาม ใต้หวัน ปานามา คอสตาริกา เม็กซิโก เอกวาดอร์ และโคลอมเบีย) ปี 2565 จีนนำเข้ากล้วยและกล้วยจากฟิลิปปินส์มากที่สุด เป็นปริมาณ 725,314 ตัน มูลค่าการนำเข้า 476.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.66 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ เวียดนาม ปริมาณ 467,738 ตัน มูลค่าการนำเข้า 254.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.55 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และกัมพูชา ปริมาณ 337,432 ตัน มูลค่าการนำเข้า 237.77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.70 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนไทย เป็นอันดับที่ 6 มีปริมาณ 5,851 ตัน คิดเป็นมูลค่า 6.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 1.20 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ไทยมีราคาต่อหน่วยสูงกว่าคู่แข่งและราคาเฉลี่ยรวม (0.64 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม) จะเห็นได้ว่า ในช่วง 3 ปี ระหว่างปี 2563 – 2565 จีนมีแนวโน้มนำเข้ากล้วยและกล้วยจากไทยลดลง และนำเข้าจากเวียดนามเพิ่มขึ้น อาจเนื่องมาจากเวียดนามมีราคาต่อหน่วยถูกกว่า ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 16 กล้วยและกล้วยสดหรือแห้ง (08039000 และ 08031000)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ฟิลิปปินส์	795,477	437,634,927	0.55	847,195	488,309,436	0.58	725,314	476,368,503	0.66
2. เวียดนาม	282,982	114,539,062	0.40	354,214	159,525,289	0.458	467,738	254,989,314	0.55
3. กัมพูชา	241,239	121,292,046	0.50	358,540	202,901,518	0.57	337,432	237,770,011	0.70
4. เอกวาดอร์	329,564	205,055,847	0.62	216,061	136,911,686	0.63	200,069	145,403,078	0.73
5. ลาว	69,867	35,263,797	0.50	73,878	39,163,926	0.53	54,551	35,405,515	0.65
6. ไทย	8,881	10,554,607	1.31	6,916	9,088,607	1.31	5,851	6,994,632	1.20
7. อื่น ๆ	19,385	9,024,292	-	7,086	1,534,515	-	18,485	5,900,831	-
รวม	1,747,398	933,364,578	0.53	1,863,890	1,037,434,977	0.56	1,809,439	1,162,831,884	0.64

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

มะละกอสด (จีนอนุญาตให้นำเข้ามะละกอสดได้จากไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และใต้หวัน) ปี 2565 จีนนำเข้ามะละกอสดจากฟิลิปปินส์มากที่สุด เป็นปริมาณ 2,414 ตัน มูลค่าการนำเข้า 2.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.22 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมาคือ ใต้หวัน มูลค่าการนำเข้า 70 เหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.46 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนไทย ไม่มีการนำเข้าในปี 2565

ตารางที่ 17 มะละกอสด (08072000)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ฟิลิปปินส์	1,176	1,350,141	1.15	1,948	2,309,567	1.19	2,414	2,950,315	1.22
2. ใต้หวัน	28	46,033	1.64	8	10,490	1.37	0	70	1.46
3. ไทย	2	4,000	2.00	12	11,995	1.00	-	-	-
รวม	1,206	1,400,174	1.16	1,968	2,332,052	1.19	2,414	2,950,385	1.22

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

น้อยหน่าสด (จีนอนุญาตให้นำเข้าน้อยหน่าสดได้จากไทย และไต้หวัน) ปี 2565 จีนนำเข้าจากไทยเพียงแหล่งเดียว เป็นปริมาณ 770 ตัน มูลค่าการนำเข้า 2.40 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 3.12 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนไต้หวันไม่มีการนำเข้า

อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาปี 2563 - 2564 จีนมีการนำเข้าน้อยหน่าจากไต้หวันมากกว่าไทยมากทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการนำเข้า รวมทั้งไต้หวันยังมีราคาเฉลี่ยต่อหน่วยมากกว่าไทย

ตารางที่ 18 น้อยหน่าสด (08109050)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไทย	610	1,793,597	2.94	787	2,073,417	2.64	770	2,404,539	3.12
2. ไต้หวัน	11,813	38,202,083	3.23	16,189	52,979,003	3.27	-	-	-
รวม	12,422	39,995,680	3.22	16,975	55,052,420	3.24	770	2,404,539	3.12

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

ฝรั่ง (จีนอนุญาตให้นำเข้าฝรั่งสดได้จากไทย และไต้หวัน) ปี 2565 จีนนำเข้าฝรั่งจากไต้หวันเป็นอันดับที่ 1 เป็นปริมาณ 3 ตัน มูลค่าการนำเข้า 4,924 เหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.46 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนการนำเข้าจากไทย มีปริมาณ 0.49 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,215 เหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 2.51 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

จะเห็นได้ว่า จีนมีการนำเข้าฝรั่งจากไต้หวันมากกว่าไทยมาก ทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการนำเข้า ทั้งนี้ราคาต่อหน่วยของไทยสูงกว่าไต้หวันและราคาเฉลี่ยรวม

ตารางที่ 19 ฝรั่งสดหรือแห้ง (08045010)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไต้หวัน	370	557,629	1.51	133	191,955	1.44	3	4,924	1.46
2. ไทย	1	1,082	1.70	-	-	-	0	1,215	2.51
รวม	370	558,711	1.51	133	191,955	1.44	4	6,139	1.59

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

เงาะ (จีนอนุญาตให้นำเข้าเงาะสดได้จากไทย มาเลเซีย เมียนมา และเวียดนาม) ปี 2565 จีนนำเข้าเงาะจากไทยมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 เป็นปริมาณ 468 ตัน มูลค่าการนำเข้า 1.49 ล้านเหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 3.18 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และนำเข้าจากเวียดนาม ปริมาณ 456 ตัน คิดเป็นมูลค่า 0.32 ล้านเหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.70 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ที่ผ่านมา จีนมีการนำเข้าเงาะจากไทยมากกว่าเวียดนามมาก ทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการนำเข้า แม้ว่าไทยมีราคาต่อหน่วยสูงกว่าเวียดนามและราคาเฉลี่ย

ตารางที่ 20 เงาะสด (08109040)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไทย	756	1,922,153	2.54	758	1,995,788	2.63	468	1,491,405	3.18
2. เวียดนาม	67	55,845	0.83	68	52,546	0.77	456	319,221	0.70
รวม	824	1,977,998	2.40	826	2,048,334	2.48	924	1,810,626	1.96

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

ชมพู (จिनอนุญาตให้นำเข้าชมพูสดได้จาก ไทย) ปี 2565 จินนำเข้าชมพูจากไทยเพียงแหล่งเดียว มีปริมาณรวม 798 ตัน มูลค่าการนำเข้า 2.44 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 3.06 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม สำหรับไต้หวันภายหลังจากปี 2564 จินไม่ได้อนุญาตให้นำเข้าชมพูจากไต้หวัน

ตารางที่ 21 ชมพูสด (08109070)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไทย	502	1,457,594	2.90	675	1,843,925	2.73	798	2,443,526	3.06
2. ไต้หวัน	4,667	18,262,067	3.91	2,358	9,430,442	4.00	-	-	-
รวม	5,169	19,719,661	3.81	3,033	11,274,367	3.72	798	2,443,526	3.06

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

สับประรด (จिनอนุญาตให้นำเข้าสับประรดสดได้จากไทย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ปานามา และ คอสตาริกา) ปี 2565 จินนำเข้าสับประรดจากฟิลิปปินส์มากเป็นอันดับที่ 1 เป็นปริมาณ 200,874 ตัน มูลค่าการนำเข้า 170.38 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.85 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมา คือ ไทย ปริมาณ 6,921 ตัน มูลค่าการนำเข้า 8.70 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.26 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และอินโดนีเซีย ปริมาณ 270 ตัน คิดเป็นมูลค่า 0.21 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ราคาต่อหน่วย 0.77 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ตารางที่ 22 สับประรดสดหรือแห้ง (080430)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ฟิลิปปินส์	159,378	111,738,747	0.70	184,255	134,141,632	0.73	200,874	170,382,038	0.85
2. ไทย	7,447	8,477,995	1.14	9,435	11,138,289	1.18	6,921	8,704,645	1.26
3. อินโดนีเซีย	-	-	-	-	-	-	270	208,198	0.77
4. มาเลเซีย	152	124,974	0.82	241	198,730	0.82	96	160,442	1.67
5. ปานามา	225	149,241	0.66	150	116,255	0.77	22	15,938	0.72
6. อื่น ๆ	41,271	51,696,249	-	3,872	5,155,280	-	-	-	-
รวม	208,473	172,187,206	0.83	197,953	150,750,186	0.76	208,184	179,471,261	0.86

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

ลิ้นจี่ (จีนอนุญาตให้นำเข้าลิ้นจี่สดได้จากไทย มาเลเซีย เมียนมา และเวียดนาม) ปี 2565 จีนนำเข้าลิ้นจี่จากเวียดนามมากที่สุด เป็นปริมาณ 2,834 ตัน มูลค่าการนำเข้า 1.34 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.47 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนไทยไม่มีการนำเข้า

ปี 2563 - 2564 จีนมีการนำเข้าลิ้นจี่จากไทย แต่ยังมีปริมาณและมูลค่าที่น้อยกว่าเวียดนามมาก ทั้งนี้ไทยมีราคาต่อหน่วยสูงกว่าเวียดนามและราคาเฉลี่ย

ตารางที่ 23 ลิ้นจี่สด (08109010)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. เวียดนาม	23,954	8,440,206	0.35	28,621	11,220,919	0.39	2,834	1,342,187	0.47
2. ไทย	460	530,237	1.15	343	481,450	1.40	-	-	-
รวม	24,414	8,970,443	0.37	28,964	11,702,369	0.40	2,834	1,342,187	0.47

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

มะเฟือง (จีนอนุญาตให้นำเข้ามะเฟืองสดได้จากไทย และไต้หวัน) ปี 2565 จีนนำเข้ามะเฟืองจากไต้หวันเพียงแหล่งเดียว เป็นปริมาณ 13 ตัน มูลค่าการนำเข้า 20,431 เหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.57 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ทั้งนี้ ไม่มีการนำเข้าจากไทย

ตารางที่ 24 มะเฟืองสด (08109060)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการนำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม)
1. ไต้หวัน	241	294,401	1.22	81	105,683	1.30	13	20,431	1.57
รวม	241	294,401	1.22	81	105,683	1.30	13	20,431	1.57

หมายเหตุ: ไทยเคยส่งออกมะเฟืองสดไปจีนเมื่อปี 2561 ปริมาณ 217 กิโลกรัม 683 เหรียญสหรัฐ ราคาต่อหน่วย 3.18 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ส้ม (จีนอนุญาตให้นำเข้าผลไม้ตระกูลส้มสดได้จากไทย ปากีสถาน ลาว อิสราเอล อิหร่าน อียิปต์ โมร็อกโก แอฟริกาใต้ ซิมบับเว ไซปรัส สเปน อิตาลี สหรัฐฯ อาร์เจนตินา เปรู อุรุกวัย ชิลี ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) ปี 2565 จีนนำเข้าส้มจากแอฟริกาใต้มากที่สุด เป็นปริมาณ 141,858 ตัน มูลค่าการนำเข้า 153.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.08 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมา คือ ออสเตรเลีย ปริมาณ 38,870 ตัน มูลค่าการนำเข้า 74.88 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.93 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และอียิปต์ ปริมาณ 47,649 ตัน มูลค่าการนำเข้า 36.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.76 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

สำหรับไทย จีนมีการนำเข้าในปี 2563 ปริมาณรวม 132.86 ตัน มูลค่าการนำเข้า 150,074 เหรียญสหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.13 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม ส่วนปี 2564 - 2565 ไม่มีการนำเข้า

ตารางที่ 25 ส้มสดหรือแห้ง (08051000 และ 08052190)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)
1. แอฟริกาใต้	118,997	131,145,601	1.10	124,598	138,394,045	1.11	141,858	153,110,371	1.08
2. ออสเตรเลีย	45,433	85,403,971	1.88	42,356	85,148,752	2.01	38,870	74,880,380	1.93
3. อียิปต์	113,765	89,399,227	0.79	86,200	66,903,850	0.78	47,649	36,217,504	0.76
4. สหรัฐฯ	33,082	46,412,410	1.40	31,587	48,168,713	1.52	16,844	30,227,368	1.79
5. สเปน	8,789	11,634,695	1.32	1,355	2,392,237	1.77	4,966	8,094,252	1.63
6. อื่น ๆ (รวมไทย)	6,502	8,218,984	-	5,939	7,135,502	-	1,408	2,031,671	-
รวม	326,567	372,214,888	1.14	292,034	348,143,099	1.19	251,594	304,561,546	1.21
* ไทย	133	150,074	-	-	-	-	-	-	-

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

เกรปฟรุตและส้มโอ (จีนอนุญาตให้นำเข้าเกรปฟรุตและส้มโอสดได้จากไทย ลาว อิสราเอล โมร็อกโก แอฟริกาใต้ ซิมบับเว ไชปรัส สเปน อาร์เจนตินา ชิลี และออสเตรเลีย) ปี 2565 จีนนำเข้าเกรปฟรุตและส้มโอจากแอฟริกาใต้มากที่สุด ปริมาณรวม 63,968 ตัน มูลค่าการนำเข้า 51.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 0.80 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม รองลงมา คือ ไทย ปริมาณ 26,449 ตัน มูลค่าการนำเข้า 50.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.90 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม และอิสราเอล ปริมาณ 5,898 ตัน มูลค่าการนำเข้า 7.53 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และมีราคาต่อหน่วย 1.28 เหรียญสหรัฐ/กิโลกรัม

ปี 2563 - 2565 จีนมีการนำเข้าเกรปฟรุตและส้มโอจากไทยเป็นอันดับที่ 2 รองจากแอฟริกาใต้ และหากพิจารณาราคาต่อหน่วย พบว่าราคาต่อหน่วยของไทยสูงกว่าประเทศอื่น ๆ สูงค่ากว่าราคาเฉลี่ย

ตารางที่ 26 เกรปฟรุตและส้มโอ (08054000)

	2563			2564			2565		
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่าการ นำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ราคาต่อหน่วย (เหรียญสหรัฐ/ กิโลกรัม)
1. แอฟริกาใต้	54,523	43,663,310	0.80	85,109	69,392,313	0.82	63,968	51,312,339	0.80
2. ไทย	7,516	13,936,186	1.85	23,301	43,654,856	1.87	26,449	50,187,292	1.90
3. อิสราเอล	6,302	8,619,236	1.37	3,776	5,520,375	1.46	5,898	7,528,365	1.28
4. ลาว	-	-	-	-	-	-	5,302	6,269,616	1.18
5. อียิปต์*	4,797	4,318,739	0.90	5,643	4,925,108	0.87	4,699	4,647,370	0.99
6. อื่น ๆ	6,214	8,153,256	-	6,295	9,176,343	-	885	1,233,790	-
รวม	79,352	78,690,727	0.99	124,124	132,668,995	1.07	107,202	121,178,772	1.13

ที่มา: Global Trade Atlas (2566)

หมายเหตุ: *จีนอนุญาตให้นำเข้าผลไม้จำพวกส้ม (Citrus spp.) จากอียิปต์

□ การนำเข้าผลไม้ของจिनรายมณฑล/เมือง

ปี 2565 จินนำเข้าผลไม้สดที่อยู่ในบัญชีรายชื่อผลไม้สดที่อนุญาตให้นำเข้าจากต่างประเทศ จำนวน 50 รายการ (รายละเอียดตามภาคผนวก) มีมูลค่าทั้งสิ้น 12,976.13 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 6.07 จากปีก่อนหน้า ประเทศที่จिनนำเข้ามากที่สุด คือ ไทย (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.7 ของมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด) รองลงมาได้แก่ ชิลี (ร้อยละ 25.2) เวียดนาม (ร้อยละ 8.2) ฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 5.0) และนิวซีแลนด์ (ร้อยละ 4.8) ผลไม้ที่จिनนำเข้าจากโลกมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทูเรียน (ร้อยละ 24.3) เซอร์รี่ (ร้อยละ 21.1) กล้วยและกล้วย (ร้อยละ 9.0) มังคุด (ร้อยละ 4.8) และมะพร้าว (ร้อยละ 4.4) สำหรับผลไม้ที่นำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ทูเรียน (ร้อยละ 71.0) มังคุด (ร้อยละ 10.1) ลำไย (ร้อยละ 9.8) มะพร้าว (ร้อยละ 7.7) และผลไม้ตระกูลส้ม (ร้อยละ 0.9)

เมื่อพิจารณาการนำเข้ารายมณฑล/เมือง พบว่า มณฑล/เมืองที่มีการนำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

1. **กวางตุ้ง** 5,316.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 27.05 สัดส่วน 40.97 ของการนำเข้าทั้งหมด ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ เซอร์รี่ ทูเรียน และองุ่น นำเข้ามากจากไทย ชิลี และเวียดนาม
2. **เซี่ยงไฮ้** 2,249.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 14.32 สัดส่วน 17.33 ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ กล้วยและกล้วย กีวี และเซอร์รี่ นำเข้ามากจากนิวซีแลนด์ ชิลี และฟิลิปปินส์
3. **เจ้อเจียง** 1,283.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 15.32 สัดส่วน 9.89 ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ ทูเรียน เซอร์รี่ และกล้วยและกล้วย นำเข้ามากจากไทย ชิลี และเวียดนาม
4. **ยูนนาน** 913.94 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 20.59 สัดส่วน 7.04 ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ ทูเรียน มังคุด และลำไย นำเข้ามากจากไทย เวียดนาม และเมียนมา
5. **ฉงชิ่ง** 701.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หดตัวร้อยละ 30.22 สัดส่วน 5.40 ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ ทูเรียน ลำไย และมังคุด นำเข้ามากจากไทย เวียดนาม และชิลี

ตารางที่ 27 การนำเข้าผลไม้สดตามบัญชีรายชื่อผลไม้ที่จिनอนุญาตนำเข้าจากต่างประเทศ รายมณฑล/เมือง ปี 2565

มณฑล	ปี 2565			
	มูลค่านำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ประเทศนำเข้า 5 อันดับแรก	ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก	ผลไม้ที่นำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก
รวม	12,976,129,143 (+6.07%)	ไทย (41.7%) ชิลี (25.2%) เวียดนาม (8.2%) ฟิลิปปินส์ (5.0%) นิวซีแลนด์ (4.8%)	ทูเรียน (31.1%) เซอร์รี่ (21.1%) กล้วยและกล้วย (9.0%) มังคุด (4.8%) มะพร้าว (4.4%)	ทูเรียน (71.0%) มังคุด (10.1%) ลำไย (9.8%) มะพร้าว (7.7%) ตระกูลส้ม (0.9%)
กวางตุ้ง	5,316,790,248 (+27.05%)	ชิลี (40.5%) ไทย (39.4%) เปรู (6.3%) เวียดนาม (3.4%) แอฟริกาใต้ (2.5%)	เซอร์รี่ (33.3%) ทูเรียน (28.8%) องุ่น (6.5%) มะพร้าว (4.1%) ตระกูลเบอร์รี่ (3.8%)	ทูเรียน (71.8%) มะพร้าว (10.3%) ลำไย (8.8%) มังคุด (8.2%) ตระกูลส้ม (0.6%)
เซี่ยงไฮ้	2,249,108,313 (+14.32%)	นิวซีแลนด์ (21.7%) ชิลี (19.7%) ฟิลิปปินส์ (19.2%) เวียดนาม (9.6%) ไทย (8.3%)	กล้วยและกล้วย (26.2%) กีวี (21.6%) เซอร์รี่ (16.5%) สับปะรด (5.2%) ตระกูลส้ม (4.9%)	มะพร้าว (48.4%) ทูเรียน (38.0%) มังคุด (6.2%) ลำไย (5.8%) ตระกูลส้ม (0.9%)
เจ้อเจียง	1,283,921,078 (+15.32%)	ไทย (43.8%) ชิลี (23.7%) เวียดนาม (8.6%) เปรู (7.2%) ฟิลิปปินส์ (3.7%)	ทูเรียน (34.6%) เซอร์รี่ (21.5%) กล้วยและกล้วย (5.4%) ตระกูลส้ม (4.9%) มังคุด (4.8%)	ทูเรียน (71.5%) มังคุด (11.0%) มะพร้าว (10.6%) ลำไย (6.2%) ตระกูลส้ม (0.4%)

มณฑล	ปี 2565			
	มูลค่านำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ประเทศนำเข้า 5 อันดับแรก	ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก	ผลไม้ที่นำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก
ยูนนาน	913,939,180 (+20.59%)	ไทย (96.6%) เวียดนาม (1.7%) เมียนมา (1.3%) ลาว (0.3%) กัมพูชา (0.1%)	ทุเรียน (63.9%) มังคุด (18.6%) ลำไย (10.8%) ทุระกูลส้ม (2.6%) แก้วมังกร (1.1%)	ทุเรียน (65.9%) มังคุด (19.2%) ลำไย (11.1%) ทุระกูลส้ม (2.4%) สับปะรด (0.6%)
ฉงชิ่ง	701,109,352 (-30.22%)	ไทย (90.2%) เวียดนาม (7.2%) ซิลี (2.0%) กัมพูชา (0.4%) ตุรกี (0.1%)	ทุเรียน (64.4%) ลำไย (20.6%) มังคุด (6.4%) แก้วมังกร (5.9%) เซอร์รี่ (1.8%)	ทุเรียน (70.0%) ลำไย (22.4%) มังคุด (7.1%) ทุระกูลส้ม (0.3%) สับปะรด (0.2%)
เขตปกครองตนเอง กว่างซีจ้วง	566,060,903 (-62.88%)	ไทย (74.2%) เวียดนาม (24.0%) กัมพูชา (1.6%) อินโดนีเซีย (0.2%) แอฟริกาใต้ (0.02%)	ทุเรียน (79.8%) แก้วมังกร (7.8%) มังคุด (6.1%) มะม่วง (23.6%) ลำไย (1.0%)	ทุเรียน (89.6%) มังคุด (8.1%) ลำไย (1.4%) มะพร้าว (0.9%) ทุระกูลส้ม (0.1%)
เหลียวหนิง	395,286,543 (+26.82%)	ซิลี (39.9%) กัมพูชา (19.2%) ฟิลิปปินส์ (14.1%) เวียดนาม (12.1%) เปรู (4.9%) ไทย อันดับ 12 (0.2%)	กล้วยและกล้วย (52.4%) เซอร์รี่ (27.1%) องุ่น (6.3%) ลูกโหนด (5.7%) ทุระกูลเบอร์รี่ (2.4%)	ทุเรียน (95.8%) ลำไย (4.2%)
ชานตง	314,690,011 (+130.96%)	ไทย (51.2%) เวียดนาม (28.9%) ฟิลิปปินส์ (8.7%) ลาว (3.8%) เอกวาดอร์ (1.8%)	ทุเรียน (40.5%) แก้วมังกร (27.6%) กล้วยและกล้วย (9.5%) สับปะรด (7.3%) มังคุด (5.9%)	ทุเรียน (79.1%) มังคุด (11.5%) ลำไย (7.4%) มะพร้าว (0.7%) มะม่วง (0.7%)
ไห่หนาน	194,606,903 (+4.33%)	อินโดนีเซีย (46.6%) เวียดนาม (31.2%) ไทย (21.5%) ฟิลิปปินส์ (0.7%) ออสเตรเลีย (0.04%)	มะพร้าว (76.8%) ทุเรียนสด (17.9%) มังคุด (2.3%) ลำไย (1.9%) กล้วยและกล้วย (0.8%)	ทุเรียน (83.4%) ลำไย (8.8%) มังคุด (6.2%) มะพร้าว (0.7%) ทุระกูลส้ม (0.4%)
หูหนาน	179,410,597 (-29.17%)	ไทย (67.1%) ซิลี (23.5%) เวียดนาม (2.1%) ลาว (1.9%) แอฟริกาใต้ (1.5%)	ทุเรียน (49.1%) เซอร์รี่ (22.7%) ลำไย (8.8%) ทุระกูลส้ม (7.0%) มังคุด (5.3%)	ทุเรียน (72.5%) ลำไย (13.2%) มังคุด (7.5%) ทุระกูลส้ม (4.6%) สับปะรด (0.9%)
ฝูเจี้ยน	168,266,734 (+4.40%)	เวียดนาม (44.0%) ไทย (28.5%) ซิลี (11.7%) ออสเตรเลีย (7.7%) อิหร่าน (2.8%)	แก้วมังกร (33.7%) ทุเรียน (22.5%) เซอร์รี่ (12.4%) มะพร้าว (9.4%) องุ่น (5.0%)	ทุเรียน (60.3%) มะพร้าว (29.8%) มังคุด (7.2%) ลำไย (1.7%) ทุระกูลส้ม (0.5%)
เทียนจิน	152,800,024 (+39.53%)	ไทย (32.3%) กัมพูชา (28.4%) เวียดนาม (15.7%) ฟิลิปปินส์ (13.5%) ซิลี (7.2%)	กล้วยและกล้วย (50.4%) มะพร้าว (17.6%) ทุเรียน (13.2%) แก้วมังกร (7.2%) เซอร์รี่ (7.2%)	มะพร้าว (54.4%) ทุเรียน (40.8%) มังคุด (4.1%) น้อยหน่า (0.4%) ชมพู (0.2%)
ปักกิ่ง	151,914,245 (-8.26%)	อินโดนีเซีย (21.0%) กัมพูชา (21.0%) ไทย (15.9%) ซิลี (11.5%) เวียดนาม (7.3%)	กล้วยและกล้วย (32.7%) มังคุด (24.4%) เซอร์รี่ (12.2%) ทุเรียน (12.0%) ทุระกูลส้ม (10.6%)	ทุเรียน (75.7%) มังคุด (21.3%) มะพร้าว (0.9%) ชมพู (0.7%) ลำไย (0.6%)
เสฉวน	123,570,282 (+118.12%)	ซิลี (42.5%) ไทย (34.3%) แอฟริกาใต้ (14.3%) เวียดนาม (3.1%) กัมพูชา (2.2%)	เซอร์รี่ (42.0%) ทุเรียน (28.6%) ทุระกูลส้ม (17.9%) กล้วยและกล้วย (3.0%) มะม่วง (2.5%)	ทุเรียน (83.4%) ลำไย (6.4%) มังคุด (3.8%) ทุระกูลส้ม (3.5%) มะพร้าว (2.3%)
เจียงซู	118,435,127 (+17.87%)	ไทย (53.4%) เวียดนาม (25.0%) กัมพูชา (12.5%) ฟิลิปปินส์ (3.4%) ลาว (2.6%)	ทุเรียน (54.5%) กล้วยและกล้วย (26.0%) ลำไย (9.1%) มังคุด (3.6%) แก้วมังกร (2.4%)	ทุเรียน (74.3%) ลำไย (17.0%) มังคุด (6.7%) มะพร้าว (1.0%) ทุระกูลส้ม (0.9%)
กุ้ยโจว	40,573,003 (-45.05%)	ไทย (66.0%) ซิลี (22.4%) เวียดนาม (4.2%) นิวซีแลนด์ (3.6%) เปรู (2.8%)	ทุเรียน (52.1%) เซอร์รี่ (20.6%) ลำไย (7.4%) ทุระกูลส้ม (6.4%) แก้วมังกร (4.2%)	ทุเรียน (78.9%) ลำไย (11.2%) ทุระกูลส้ม (4.8%) มังคุด (4.2%) มะพร้าว (0.8%)

มณฑล	ปี 2565			
	มูลค่านำเข้า (เหรียญสหรัฐ)	ประเทศนำเข้า 5 อันดับแรก	ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด 5 อันดับแรก	ผลไม้ที่นำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก
อานฮุย	35,187,615 (-31.81%)	ไทย (84.2%) ซิลี (12.4%) เวียดนาม (1.9%) อิหร่าน (1.0%) UAE (0.5%)	ทุเรียน (67.0%) ลำไย (17.1%) เซอร์รี่ (12.4%) แก้วมังกร (1.9%) อินทผลัม (8.1.1%)	ทุเรียน (79.6%) ลำไย (20.3%) มะพร้าว (0.1%)
เหอหนาน	21,701,582 (+67.73%)	ซิลี (64.7%) ไทย (26.2%) ออสเตรเลีย (3.9%) เวียดนาม (3.3%) เนเธอร์แลนด์ (0.8%)	เซอร์รี่ (63.5%) ทุเรียน (25.6%) องุ่น (3.4%) แก้วมังกร (2.3%) กล้วยและ กล้วย (1.1%)	ทุเรียน (97.8%) มังคุด (1.7%) มะพร้าว (0.5%)
หูเป่ย์	20,042,265 (+95,058.41%)	ซิลี (86.0%) ไทย (13.2%) อินโดนีเซีย (0.5%) สหรัฐฯ (0.3%)	เซอร์รี่ (86.2%) ทุเรียน (9.9%) มังคุด (2.7%) ลำไย (1.2%) ตระกูลเบอร์รี่ (0.1%)	ทุเรียน (74.8%) มังคุด (16.3%) ลำไย (8.9%)
เจียงซี	16,666,020 (+1,751.99%)	ไทย (100%)	ทุเรียน (80.2%) มังคุด (19.6%) ตระกูลส้ม (0.2%)	ทุเรียน (80.2%) มังคุด (19.6%) ตระกูลส้ม (0.2%)
เหอเป่ย์	4,139,658 (-8.4%)	กัมพูชา (80.9%) ซิลี (19.0%) อิหร่าน (0.2%)	กล้วย (80.9%) เซอร์รี่ (19.0%) อินทผลัม (0.2%)	-
सानซี	3,026,664 (-65.66%)	ซิลี (54.0%) ไทย (44.1%) แอฟริกาใต้ (1.9%)	เซอร์รี่ (54.0%) มะพร้าว (41.7%) ทุเรียน (2.4%) ตระกูลส้ม (1.9%)	มะพร้าว (94.5%) ทุเรียน (5.5%)
เขตปกครองตนเอง ซินเจียง	1,584,202 (+274.98%)	เวียดนาม (37.2%) UAE (30.4%) กัมพูชา (13.2%) อิหร่าน (8.9%) ไทย (8.7%)	มะม่วง (50.4%) อินทผลัม (39.3%) ทุเรียน (8.7%) เมล่อน (1.5%)	ทุเรียน (100%)
จีหลิน	1,220,013 (-)	กัมพูชา (100%)	กล้วยและกล้วย (100%)	-
กานซู	1,088,903 (-44.81%)	UAE (88.8%) ซาอุดีอาระเบีย (6.2%) อิรัก (5.1%)	อินทผลัม (100%)	-
เฮยหลงเจียง	786,734 (+46.83%)	เวียดนาม (71.2%) ฟิlipินส์ (17.2%) กัมพูชา (7.1%) อิหร่าน (3.6%) ออสเตรเลีย (0.9%)	กล้วยและกล้วย (94.1%) อินทผลัม (3.6%) แก้วมังกร (1.4%) มะพร้าว (0.9%)	-
ซานซี	202,944 (-99.48%)	เวียดนาม (87.5%) กัมพูชา (12.6%)	ทุเรียน (87.4%) กล้วยและกล้วย (12.6%)	-
เขตปกครองตนเอง มองโกเลียใน	-	-	-	-
เขตปกครอง ตนเองหนิงเซี่ยหุย	-	-	-	-

ที่มา: Global Trade Atlas (GTA) ประมวลผลโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

หากพิจารณาการนำเข้าจากไทย พบว่า มีมูลค่า 5,413.21 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 8.01 จากปีก่อนหน้า มณฑล/เมืองที่มีการนำเข้าจากไทยมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

1. กวางตุ้ง 2,094.50 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 37.83 สัดส่วน 38.69 ของการนำเข้าทั้งหมดจากไทย ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ ทุเรียน มะพร้าว และลำไย
2. ยูนนาน 883.21 ล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 33.30 สัดส่วน 16.32 ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ ทุเรียน มังคุด และลำไย
3. ฉงชิ่ง 632.58 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 30.57 สัดส่วน 11.69 ผลไม้ที่นำเข้ามากที่สุด คือ ทุเรียน ลำไย และมังคุด

4. **เจ๊อเจียง** 561.74 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 7.96 สัดส่วน 10.38 ผลไม้ที่นำเข้ามาก คือ ทุเรียน มังคุด และมะพร้าว

5. **เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง** 420.05 ล้านเหรียญสหรัฐ หดตัวร้อยละ 71.11 สัดส่วน 7.76 ผลไม้ที่นำเข้ามาก คือ ทุเรียน มังคุด และลำไย

ตารางที่ 28 การนำเข้าผลไม้สดตามบัญชีรายชื่อผลไม้ที่จีนอนุญาตนำเข้าจากไทย รายมณฑล/เมือง ปี 2562 - 2565

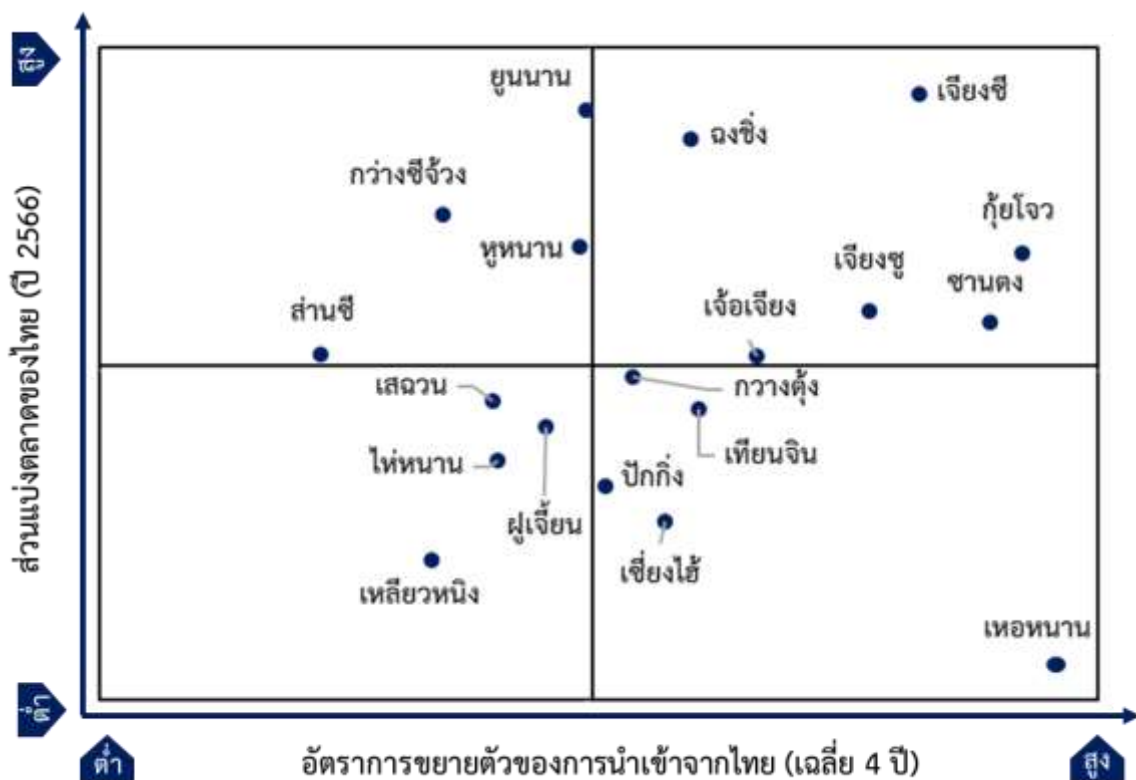
มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)	2562	2563	2564	2565	สัดส่วน ปี 2565 (%)	CAGR 4 ปี (%)
รวม	2,957,788,145	3,615,826,881	5,884,255,460	5,413,197,064	100.00	22.32
กวางตุ้ง	849,380,612	1,465,878,110	1,519,593,482	2,094,503,081	38.69	35.10
ยูนนาน	508,713,439	392,904,266	662,545,414	883,205,815	16.32	20.19
ฉงชิ่ง	177,089,069	440,899,352	911,129,542	632,583,563	11.69	52.87
เจ๊อเจียง	107,405,128	102,241,484	608,983,143	561,735,667	10.38	73.58
เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง	961,583,032	871,719,227	1,454,209,105	420,054,583	7.76	-24.12
เซียงไฮ้	61,370,148	57,735,107	126,022,419	186,885,704	3.45	44.95
ซานตง	10,786,388	25,924,179	61,569,400	161,201,119	2.98	146.32
หูหนาน	72,282,468	97,914,520	184,811,230	120,375,854	2.22	18.53
เจียงซู	6,968,733	6,328,104	87,020,569	63,230,056	1.17	108.57
เทียนจิน	13,181,632	15,608,079	28,785,263	49,359,698	0.91	55.29
ฝูเจี้ยน	38,369,977	42,007,985	25,790,874	48,030,149	0.89	7.77
เสฉวน	55,845,869	1,635,817	45,102,435	42,381,606	0.78	-8.79
ไห่หนาน	52,071,436	2,880,782	15,985,544	41,738,035	0.77	-7.11
อานฮุย	-	13,313,598	53,618,544	29,621,207	0.55	-
กุ้ยโจว	1,590,963	21,910,649	58,293,182	26,792,955	0.49	156.32
ปักกิ่ง	11,943,657	42,811,915	8,390,989	24,138,222	0.45	26.43
เจียงซี	1,475,220	252,614	-	16,666,020	0.31	124.38
เหอหนาน	3,543	5,292,503	10,018,419	5,675,974	0.10	1,070.10
หูเป่ย์	-	-	-	2,646,551	0.05	-
सानซี	25,244,308	3,495,945	6,567,097	1,335,696	0.02	-62.46
เหลียวหนิง	2,377,058	1,170,366	1,675	897,028	0.02	-27.74
เขตปกครองตนเองซินเจียง	-	-	278,994	138,481	0.00	-
กานซู	-	126,903	424,019	-	-	-
เฮยหลงเจียง	-	3,722,436	535,795	-	-	-
ชานซี	-	52,655	14,578,326	-	-	-
เขตปกครองตนเองมองโกเลียใน	105,300	285	-	-	-	-
เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย	165	-	-	-	-	-

ที่มา: Global Trade Atlas (GTA) ประมวลผลโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

หากจัดกลุ่มมณฑล/เมือง โดยพิจารณาจากอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้าจากไทยในแต่ละมณฑล/เมือง ในช่วง 4 ปี³ ระหว่างปี 2562 - 2565 และส่วนแบ่งตลาดของไทยในแต่ละมณฑล/เมือง ในปี 2565 จะสามารถแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตลาดศักยภาพ เป็นกลุ่มที่มีอัตราการขยายตัวและส่วนแบ่งสูงกว่าค่ากลาง⁴ ซึ่งต้องรักษาระดับความสามารถในการแข่งขันทางการค้าไว้ ได้แก่ **เจียงซี ฉงชิ่ง เจ้อเจียง เจียงซู กุ้ยโจว และชานตง**
2. กลุ่มเร่งขยายตลาด เป็นกลุ่มที่มีอัตราการขยายตัวสูง แต่ยังมีส่วนแบ่งต่ำกว่าค่ากลาง ต้องมีการส่งเสริมการค้าเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งในตลาด ได้แก่ **กวางตุ้ง เทียนจิน ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และเหอหนาน**
3. กลุ่มรักษาตลาด เป็นกลุ่มที่มีอัตราการขยายตัวต่ำ แต่ส่วนแบ่งสูงกว่าค่ากลาง ต้องรักษาส่วนแบ่งการตลาดไว้ ได้แก่ **ยูนนาน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง หูหนาน และส่านซี**
4. กลุ่มเร่งเจาะตลาด เป็นกลุ่มที่มีอัตราการขยายตัวและส่วนแบ่งต่ำกว่าค่ากลาง ได้แก่ **เสฉวน ไต้หวัน ฝูเจี้ยน และเหลียวหนิง**

รูปที่ 2 การเปรียบเทียบอัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้าจากไทย และส่วนแบ่งตลาดของไทย

ที่มา: ประมวลผลโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

³ ข้อมูลรายมณฑลของจีน มีการรายงานเริ่มต้นในปี 2562

⁴ ใช้อัตราการขยายตัวเฉลี่ยของมูลค่าการนำเข้าจากไทยของจีนรวมทั้งประเทศ 4 ปี ระหว่างปี 2562 - 2565 และส่วนแบ่งตลาดของไทยในจีนเป็นค่ากลาง

□ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่งเสริมการค้าในผลไม้ที่ไทยยังมีสัดส่วนตลาดน้อย จีนอนุญาตให้นำเข้าผลไม้จากไทยจำนวนทั้งสิ้น 22 ชนิด ผลไม้ที่ไทยครองส่วนแบ่งตลาดในจีนมาก ได้แก่ ลำไย (ร้อยละ 99.49) ทุเรียน (ร้อยละ 95.34) มังคุด (ร้อยละ 86.80) เงาะ (ร้อยละ 82.37) มะพร้าว (ร้อยละ 72.90) สำหรับชมพู และน้อยหน่า ในปี 2565 จีนนำเข้าจากไทยร้อยละ 100 (แต่ในปี 2563 และ 2564 จีนนำเข้าทั้งชมพู และน้อยหน่าจากไต้หวันเป็นหลัก แต่เริ่มห้ามนำเข้าจากไต้หวันในช่วงปลายปี 2564 โดยให้เหตุผลเรื่องความปลอดภัยทางชีวภาพ อย่างไรก็ตาม เมื่อกลางปี 2566 จีนกลับมามีอนุญาตให้นำเข้าจากไต้หวันได้แล้ว ขณะที่ ผลไม้ชนิดอื่นยังมีสัดส่วนน้อย เช่น กัลยและกล้วย (ร้อยละ 0.60) สับปะรด (ร้อยละ 4.85) มะม่วง (ร้อยละ 6.75) และผลไม้ตระกูลส้ม (ร้อยละ 11) เป็นต้น สำหรับผลไม้ที่จีนไม่มีการนำเข้าจากไทยในปี 2565 ได้แก่ มะละกอ (ส่วนใหญ่จีนนำเข้าจากฟิลิปปินส์) ลิ้นจี่ (ส่วนใหญ่จีนนำเข้าจากเวียดนาม) และมะเฟือง (จีนนำเข้าจากไต้หวันแหล่งเดียว) ดังนั้น จึงควรสนับสนุนและส่งเสริมการตลาดในผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากไทย แต่ปัจจุบันยังมีการนำเข้าไม่มาก โดยประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ ผ่านการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายในต่างประเทศ และการจัดงานแสดงสินค้าต่าง ๆ

2. ขอบเขตตลาดผลไม้เพิ่มเติมนอกเหนือจากผลไม้ 22 รายการ ไทยเป็นประเทศที่มีผลไม้หลากหลายชนิด จึงอาจมีการเจรจาให้จีนอนุญาตนำเข้าผลไม้ชนิดอื่นของไทยเพิ่มเติม โดยอาจพิจารณาเปิดตลาดผลไม้ที่ไทยมีการผลิตมาก หรือมีปัญหาสินค้าล้นตลาดในช่วงฤดูกาลผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาเสถียรภาพให้กับสินค้าผลไม้ของไทยได้ทางหนึ่ง เช่น แตงโม ปี 2565 ไทยมีปริมาณผลผลิต 108,599.38 ตัน พื้นที่เพาะปลูก 45,796.35 ไร่ มีครัวเรือนเกษตรกร 8,464 ครัวเรือน (จีนอนุญาตให้นำเข้าจากลาว มาเลเซีย เมียนมา และเวียดนาม) แก้วมังกร ปี 2565 ไทยมีปริมาณผลผลิต 41,887.90 ตัน พื้นที่เพาะปลูก 30,297.60 ไร่ มีครัวเรือนเกษตรกร 6,157 ครัวเรือน (จีนอนุญาตให้นำเข้าจากอินโดนีเซีย เวียดนาม ไต้หวัน และเอกวาดอร์) และ มะยงชิด ปี 2565 ไทยมีปริมาณผลผลิต 7,043.52 ตัน พื้นที่เพาะปลูก 27,566.10 ไร่ มีครัวเรือนเกษตรกร 6,605 ครัวเรือน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม หากไทยขอเปิดตลาดผลไม้เพิ่มเติม จีนก็อาจขอเปิดตลาดกับไทยในสินค้าผลไม้ชนิดอื่นด้วย ดังนั้น จะต้องพิจารณาให้เกิดความสมดุลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างรอบด้าน

3. ประชาสัมพันธ์เอกลักษณ์ของผลไม้ไทยที่ต่างจากคู่แข่ง ผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากไทย มีหลายชนิดที่อนุญาตให้นำเข้าจากประเทศอื่นด้วย เช่น ทุเรียนที่ไทยครองตลาดจีนมานานหลายปี ต่อมาจีนได้อนุญาตให้นำเข้าจากเวียดนาม ทำให้ในปี 2565 จีนนำเข้าทุเรียนจากไทยลดลงจาก 807,227 ตันในปี 2564 เป็น 783,581 ตัน ขณะที่นำเข้าจากเวียดนามเพิ่มขึ้นจาก 294 ตัน เป็น 40,879 ตัน (ที่มา: Global Trade Atlas) ล่าสุด จีนได้อนุญาตให้นำเข้าทุเรียนจากฟิลิปปินส์ จึงเป็นความท้าทายสำหรับไทย ดังนั้น เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขัน ไทยควรประชาสัมพันธ์ให้เห็นจุดเด่นและความแตกต่างของผลไม้ไทยกับคู่แข่ง เช่น รสชาติ เนื้อสัมผัส และสายพันธุ์ เป็นต้น ทั้งนี้ อาจใช้วิธีการสร้างเรื่องเล่า (Storytelling) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า นอกจากนี้ สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication) ก็สามารถเป็นเครื่องมือที่จะสร้างความแตกต่างและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าด้วยเช่นกัน

4. เจาะตลาดรายมณฑล/เมือง ปัจจุบันผลไม้จากไทยไปจีนยังคงค่อนข้างกระจุกตัว มณฑล/เมืองที่มีมูลค่าการนำเข้าจากไทยสูงสุด 5 อันดับแรก คือ กวางตุ้ง ยูนนาน เจ้อเจียง ฉงชิ่ง และเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง โดยมีสัดส่วนร้อยละ 35.98 14.33 14.03 10.12 และ 6.73 ของมูลค่าการนำเข้าผลไม้จากไทย ตามลำดับ ซึ่งรวมกัน

5 มณฑล/เมือง มีสัดส่วนกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่าที่จีนนำเข้าผลไม้จากไทย ทั้งนี้ การเจาะตลาดรายมณฑล อาจเริ่มจากมณฑลที่มีการขยายตัวของการนำเข้าจากไทยสูง แต่ไทยยังมีส่วนแบ่งตลาดต่ำ (เช่น กวางตุ้ง เทียนจิน ปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และเหอหนาน) อาทิ เซี่ยงไฮ้ มีการนำเข้าผลไม้จากโลกสูงเป็นอันดับที่ 2 จากมณฑล/เมืองทั้งหมดของจีน แต่ไม่ติด 5 อันดับแรกของมณฑล/เมืองที่นำเข้าผลไม้จากไทย และมีสัดส่วนการนำเข้าจากไทยเพียงร้อยละ 8.3 จาก การนำเข้าผลไม้สดทั้งหมดของมณฑล (ผลไม้ที่เซี่ยงไฮ้มีการนำเข้ามาก คือ กล้วยและกล้วย กีวี และเชอร์รี่) และควรพิจารณาถึงพฤติกรรมและลักษณะความชอบของผู้บริโภคในแต่ละมณฑล เพื่อทำการส่งเสริมการตลาดได้อย่างตรงจุด เช่น มณฑลทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือ (อาทิ เหลียวหนิง จีหลิน และเฮยหลงเจียง) ซึ่งเป็นพื้นที่ค่อนข้างแห้งแล้ง จะนิยมนำประทานผลไม้ที่มีน้ำมากและรสชาติหวาน จึงอาจส่งเสริมการส่งออกผลไม้ อาทิ มะพร้าว ลิ้นจี่ ลำไย และเงาะ เป็นต้น นอกจากนี้ อาจพิจารณาเจาะตลาดในมณฑลที่มีการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่ทันสมัย (เช่น มณฑลฝูเจี้ยน ที่มุ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาขาเป้าหมายภายใต้แผนการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ฉบับที่ 14 (ปี 2564 – 2568) ของมณฑลฝูเจี้ยน หรือมณฑลซานตง ที่มีแผนก่อสร้างศูนย์โลจิสติกส์อัจฉริยะ และศูนย์การค้าเกษตรที่ใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรเจียวตง) ซึ่งจะช่วยให้มีการกระจายผลไม้ไปสู่เมืองต่าง ๆ ของจีน ได้ดีขึ้น เป็นโอกาสของไทยในการส่งออกผลไม้ไปในระดับมณฑลจีนเพิ่มขึ้น รวมถึง อาจพิจารณาเจาะตลาดในมณฑลที่ประชากรมีรายได้สูง ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติจีนระบุว่า ปี 2565 ประชากรจีนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงถึง 36,883 หยวน มณฑลที่มีรายได้ต่อหัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย ได้แก่ เซี่ยงไฮ้ ปักกิ่ง เจ้อเจียง เจียงซู เทียนจิน กว่างตง ฝูเจี้ยน และซานตง

5. กระจายตลาดลดความเสี่ยงในการพึ่งพาสหรัฐฯ ปัจจุบัน การส่งออกผลไม้ของไทยพึ่งพาสหรัฐจีนเป็นหลัก ในปี 2565 การส่งออกผลไม้จากไทยไปจีนมีมูลค่า 4,838.61 ล้านดอลลาร์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.47 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าผลไม้จากไทยไปโลก ทั้งนี้ การกระจายตลาดอาจพิจารณาจากตลาดที่มีมูลค่าค้าปลีกและปริมาณซื้อขายสูง รวมถึงสัดส่วนการนำเข้าผลไม้เมืองร้อน รสนิยมความชอบ และกำลังซื้อของผู้บริโภคในตลาดนั้น ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะตลาดที่มีการนำเข้าผลไม้จากโลกในสัดส่วนที่สูง แต่ไทยยังมีส่วนแบ่งในตลาดนั้นไม่มาก เช่น สหรัฐฯ เยอรมนี และอิตาลี เป็นต้น

6. ขยายช่องทางการจัดจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ การซื้อขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ได้รับความนิยมอย่างมากในจีน จากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้บริโภคจีน โดยคนจีนกว่าร้อยละ 74.9 เป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต และใช้เวลาเฉลี่ยบนอินเทอร์เน็ต 5.33 ชั่วโมงต่อวัน (ที่มา: Meltwater, 2023) ประกอบกับในช่วงการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้การสั่งซื้อสินค้าอาหารสดผ่านช่องทาง E-Commerce เพิ่มมากขึ้น ทำให้ธุรกิจ E-Commerce ตอบโจทย์การบริโภคของคนจีนในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ การเติบโตของการจำหน่ายสินค้าแบบไลฟ์สด (Live Streaming) ก็กำลังได้รับความนิยมเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นปัจจัยสนับสนุนการเติบโตของการค้าออนไลน์ ดังนั้น การส่งเสริมการขายผลไม้ผ่านช่องทางออนไลน์จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ช่วยให้ผลไม้ไทยสามารถเข้าถึงผู้บริโภคจีนได้มากขึ้น

7. ผลักดันการส่งออกผลไม้ผ่านด่านมณฑลกวางซีจ้วง จีนมีการผลักดันการจัดตั้งศูนย์การค้าซื้อขายผลไม้จีน - อาเซียน ใน 3 เมือง คือ เมืองชายแดนฉงจั่ว นครเอกหนานหนิง และเมืองท่าชินโจว ของมณฑลกวางซีจ้วง โดยจะพัฒนาให้เป็นศูนย์การค้าซื้อขายผลไม้จีน - อาเซียนที่ครบวงจร ทั้งการจัดแสดง การกระจายสินค้า การซื้อขายออนไลน์ และโลจิสติกส์อัจฉริยะ เป็นต้น โดยจีนเปิดตัวศูนย์การค้าซื้อขายไปแล้ว 3 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์การค้าซื้อขายผลไม้

จีน (ฉงจ้าว) - อาเซียน (25 สิงหาคม 2566) ศูนย์การซื้อขายผลไม้จีน (ซินโจว) - อาเซียน (26 สิงหาคม 2566) และศูนย์การซื้อขายผลไม้จีน (หนานหนิง) - อาเซียน (28 สิงหาคม 2566) การจัดตั้งศูนย์การซื้อขายดังกล่าวจะเป็นโอกาสทางการค้าสำหรับไทยในการขยายช่องทางการค้ากับจีนได้มากขึ้น รวมทั้งสามารถใช้ประโยชน์จากระบบโลจิสติกส์ที่หลากหลายและรวดเร็วในการกระจายสินค้าต่อไปยังพื้นที่อื่นของจีนได้อีกด้วย

*****

กองนโยบายการสร้างความเข้มแข็งทางการค้า

กันยายน 2566

ภาคผนวก

บัญชีรายชื่อผลไม้ที่จีนอนุญาตให้นำเข้า

ผลไม้	ประเทศ
มะม่วง	ปากีสถาน ฟิลิปปินส์ กัมพูชา เมียนมา ไทย อินเดีย เวียดนาม ใต้หวัน เอกวาดอร์ ออสเตรเลีย เปรู
พวกส้ม/ส้มเปลือกอ่อน	ปากีสถาน ลาว ไทย อิสราเอล อิหร่าน อียิปต์ โมร็อกโก แอฟริกาใต้ ซิมบับเว ไชปรัส สเปน อิตาลี สหรัฐฯ อาร์เจนตินา เปรู อุรุกวัย ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
ส้ม	ปากีสถาน ไทย โมร็อกโก แอฟริกาใต้ ซิมบับเว ไชปรัส สเปน ชิลี นิวซีแลนด์
ส้มโอและเกรปฟรุต	ลาว ไทย อิสราเอล โมร็อกโก แอฟริกาใต้ ซิมบับเว ไชปรัส สเปน อาร์เจนตินา ชิลี ออสเตรเลีย
มะนาว	ลาว ทาจิกิสถาน อุซเบกิสถาน อิสราเอล อิหร่าน แอฟริกาใต้ ซิมบับเว ไชปรัส สเปน อิตาลี อาร์เจนตินา เปรู ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
เชอร์รี่	ปากีสถาน คีร์กีสถาน ทาจิกิสถาน ตุรกี (ระงับการนำเข้า) อุซเบกิสถาน แคนาดา สหรัฐฯ อาร์เจนตินา ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
Sweetberry	เกาหลีเหนือ
บลูเบอร์รี่	แซมเบีย แคนาดา สหรัฐฯ เม็กซิโก อาร์เจนตินา เปรู อุรุกวัย ชิลี
สตอเบอร์รี่	สหรัฐฯ
แบล็กเบอร์รี่	เม็กซิโก
ราสเบอร์รี่	เม็กซิโก
สับปะรด	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ไทย อินโดนีเซีย ปานามา คอสตาริกา
กล้วย	ฟิลิปปินส์ กัมพูชา ลาว เมียนมา ศรีลังกา ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม ใต้หวัน ปานามา คอสตาริกา เม็กซิโก เอกวาดอร์ โคลอมเบีย
มะละกอ	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ไทย ใต้หวัน
มะพร้าว	ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย ไทย ใต้หวัน
อะโวคาโด	ฟิลิปปินส์ เคนยา สหรัฐฯ เม็กซิโก โดมินิกัน โคลอมเบีย ชิลี นิวซีแลนด์
องุ่น	เกาหลีใต้ อินเดีย ใต้หวัน อียิปต์ แอฟริกาใต้ โปรตุเกส สเปน สหรัฐฯ เม็กซิโก อาร์เจนตินา เปรู ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
เมล่อน	คีร์กีสถาน เมียนมา บรูไน อุซเบกิสถาน บราซิล
ลำไย	กัมพูชา มาเลเซีย เมียนมา ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม
แตงโม	ลาว มาเลเซีย เมียนมา เวียดนาม
เสาวรส	ลาว ไทย เวียดนาม
มังคุด	มาเลเซีย เมียนมา ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม
ลิ้นจี่	มาเลเซีย เมียนมา ไทย เวียดนาม
เงาะ	มาเลเซีย เมียนมา ไทย เวียดนาม
พุทรา	เมียนมา ใต้หวัน
แอปเปิ้ล	ญี่ปุ่น แอฟริกาใต้ โปแลนด์ ฝรั่งเศส สหรัฐฯ อาร์เจนตินา ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
สาลี่	ญี่ปุ่น ใต้หวัน แอฟริกาใต้ เบลเยียม เนเธอร์แลนด์ สหรัฐฯ อาร์เจนตินา ชิลี นิวซีแลนด์

ผลไม้	ประเทศ
มะขาม	ไทย
น้อยหน่า	ไทย ใต้หวัน
มะเฟือง	ไทย ใต้หวัน
ฝรั่ง	ไทย ใต้หวัน
ชมพู	ไทย
ขนุน	มาเลเซีย ไทย เวียดนาม
ลองกอง	ไทย
ละมุด	ไทย
ทุเรียน	ฟิลิปปินส์ ไทย เวียดนาม
ทับทิม	อุซเบกิสถาน
สละ	อินโดนีเซีย
แก้วมังกร	อินโดนีเซีย เวียดนาม ใต้หวัน เอกวาดอร์
หมาก	ใต้หวัน
ลูกไทร	ใต้หวัน สเปน สหรัฐฯ ชิลี ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์
พีฉา	ใต้หวัน
ลูกพลับ	ใต้หวัน นิวซีแลนด์
ลูกท้อ	ใต้หวัน สเปน ออสเตรเลีย
บ๊วย	ใต้หวัน นิวซีแลนด์
แคนตาลูป	ใต้หวัน
อินทผลัม	อียิปต์
กีวี	ฝรั่งเศส กรีซ อิตาลี ชิลี นิวซีแลนด์
เนคทารีน	สหรัฐฯ ชิลี ออสเตรเลีย
แอปริคอต	ออสเตรเลีย

ที่มา: ฝ่ายเกษตร ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครกว่างโจว (จากประกาศ General Administration of Customs of the People's Republic of China ณ วันที่ 21 กรกฎาคม 2566) ประมวลโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

พิกัดศุลกากร (HS code) ผลไม้สดที่จีนอนุญาตให้นำเข้า ในระดับ 8 หลัก ของจีนที่ใช้ในการวิเคราะห์

ลำดับ	ผลไม้	HS code	ลำดับ	ผลไม้	HS code
1	มะม่วง	08045020	17	เงาะ	08109040
2	ตระกูลส้ม ส้มโอ เกรปฟรุ้ต มะนาว	08051000 08052110 08052190 08052200 08052900 08054000 08055000 08059000	18	แอปเปิ้ล	08081000
3	เชอร์รี่	08092100 08092900	19	สาลี่	08083010 08083020 08083090
4	สตอเบอร์รี่	08101000	20	น้อยหน่า	08109050
5	ตระกูลเบอร์รี่อื่น ๆ	08102000 08103000 08104000	21	มะเฟือง	08109060
6	สับปะรด	08043000	22	ฝรั่ง	08045010
7	กล้วยและกล้วย	08031000 08039000	23	ชมพู	08109070
8	มะละกอ	08072000	24	ทุเรียน	08106000
9	มะพร้าว	08011200 08011910 08011990	25	แก้วมังกร	08109080
10	อะโวคาโด	08044000	26	ลูกไหนด	08094000
11	องุ่น	08061000	27	ลูกพลับ	08107000
12	เมล่อน/แคนตาลูป	08071910 08071920 08071990	28	ลูกท้อ/เนคทารีน	08093000
13	ลำไย	08109030	29	อินทผลัม	08041000
14	แตงโม	08071100	30	กีวี	08105000
15	มังคุด	08045030	31	แอปปริคอต	08091000
16	ลิ้นจี่	08109010	32	อื่น ๆ	08042000 08084000

ที่มา: ประมวลผลโดยสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

หมายเหตุ: จากบัญชีรายชื่อผลไม้ 50 รายการที่จีนอนุญาตให้นำเข้าจากต่างประเทศ สนค. จัดกลุ่มสินค้าตาม HS Code ระดับ 8 หลักของจีน ได้ 32 กลุ่มสินค้า